

Το σχολείο μας

-
- ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ: Ευτυχία ή δυστυχία;
- ΠΟΛΥΤΡΟΠΙΚΕΣ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ
 - ΠΟΛΥΤΡΟΠΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
 - ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΓΩΝΙΑ
 - ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Η ΕΛΛΑΔΑ ΧΩΡΑ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ
Σελίδα 4

**Η ΓΗ ΕΚΠΕΜΠΕΙ SOS
ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ**
Σελίδα 5

**Πηγή των πράξεών μας είναι οι ηθικές μας αρχές
Νέοι και παράδοση**
Σελίδα 6

**«Η μοναξιά στην εφηβική ηλικία»
Χαρακτηριστικά των σημερινών εφήβων**
Σελίδα 7

**«Οι ηλικιωμένοι ως αναπόσπαστο
κομμάτι της κοινωνίας»**
Σελίδα 8

**ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ...ΘΥΜΑΤΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ
Η καθημερινότητα των νέων στις πόλεις**
Σελίδα 9

**Η ΒΙΑ ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ**
Σελίδα 10

**Είναι ώρα για αστεία στην τάξη ;
Τι είναι γκράφιτι... τέχνη ή βανδαλισμός ;**
Σελίδα 11

**ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ: Ευτυχία ή δυστυχία;
ΤΑ ΣΤΕΚΙΑ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ
Η τέχνη του θεάτρου**
Σελίδα 12

**Θανατική ποινή
Ρητορικές..αναζητήσεις**
Σελίδα 13

**Η εξέλιξη του αθλητή
Ο αγαπημένος μου αθλητής...**
Σελίδα 14

**Η διατροφή και η άθληση
Αθλητισμός και Νέοι**
Σελίδα 15

ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ
Σελίδα 16

Homo Erectus
Σελίδα 17

**"Η τάξη μας" με την τάξη μας
ΟΜΑΔΑ STEM**
Σελίδα 18

Μία πολύ θετική Ομάδα!
Σελίδα 19

Συνάντηση με την Άλκη Ζέη
Σελίδα 20

Τα μαθηματικά μάς πάνε στο θέατρο!
Σελίδα 21

Η Λογοτεχνική Γωνιά των παιδιών
Σελίδες 22-24

**Βιβλιοπαρουσίαση
ΜΑΦΙΝΣ ΜΕ ΜΠΑΝΑΝΑ ΚΑΙ ΣΟΚΟΛΑΤΑ**
Σελίδα 25

CINEMA
Σελίδες 26-27

Το σχολείο μας

ΑΝΟΙΞΗ 2018

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
ΠΟΛΥΤΡΟΠΗ ΑΡΜΟΝΙΑ

Υπεύθυνη έκδοσης:
Αγγελική Λισγάρα

Συντακτική ομάδα:

Αναστασία Λάκκα
Θεοφάνια Ταμπουράκη
Σοφία Τσακιρίδη
Ραφαέλα Σφακιανάκη
Στεφάνια Χατζηκυριάκου
Κλειώ Σκαρπέτη
Βασιλική Χατζηθωμά
Σταματίνα Λαδά
Ασημίνα Μαστρογιάννη
Αμφιτρίτη Ρήγου
Βασίλης Παναγόπουλος
Παναγιώτης Κόλλιας
Έλλη Δούρου
Ηλίας Χονδρός
Μάρω Κατσαμάκου
Χρήστος Κουλούρης
Άννα Μηλιώνη
Ανδριάννα Λεμονίδη
Κωνσταντίνος Μόσχος
Αλεξάνδρα Μάτση
Βαγγέλης Κρασιώτης
Κόκκορης Βαγγέλης
Νικόλ Μαστρογιάννη
Σωτήρης Ανδροβιτσάνεας
Στρογγυλούδη Ιωάννα
Γιάννης Κουτσογιάννης
Χριστίνα Αχλαδή
Μαρία Πελοπίδα
Μελίνα Λαζάρου
Χαρά Γρίβα
Ταμπάκη Ασπασία
Έλενα Ιωάννου
Παναγιώτης Γεωργαντάς
Γιώργος Καρμπόνης
Βαγγέλης Βαλλιανάτος
Μαίρη Κανταρτζή
Μαρία Σακκά

*Ευχαριστούμε ιδιαίτερα την κυρία
Άννα Γαβριήλ για την πολύτιμη
συμβολή της στην έκδοση αυτού
του τεύχους.*

Ο μόνος λόγος
να γράψει ένα παιδί είναι ...
... για να φτάσει η σκέψη του
εκεί που δε φτάνει η φωνή του...

Σελεστέν Φρενέ

«Το σχολ(ε)ίο μας» είναι προϊόν της προσπάθειας των μαθητών του Γυμνασίου μας. Το περιοδικό μας στοχεύει στο να γίνει η ανάγνωση μια ευχάριστη διαδικασία και να αποτελέσει βήμα διαλόγου κι επικοινωνίας των μαθητών. Οι μικροί αρθρογράφοι εκφράζουν τους προβληματισμούς τους, εξωτερικεύουν τις ευαισθησίες τους και καλλιεργούν τη σκέψη και τη φαντασία τους. Έτσι, αποκτούν γνώση που είναι προσωπική και αυτή τη γνώση, αφού τη δημοσιοποιούν, τη μοιράζονται με τα υπόλοιπα μέλη της σχολικής κοινότητας. Αυτό όμως που πραγματικά κερδίζουν τα παιδιά είναι ότι μαθαίνουν να εκτιμούν τις ικανότητές τους και να αποκτούν αυτοπεποίθηση. Εύχομαι αυτό το ταξίδι μάθησης, εξερεύνησης κι αυτενέργειας να συνεχιστεί...

Αγγελική Λισγάρα

Η ΕΛΛΑΔΑ ΧΩΡΑ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Είναι γνωστό πως τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότεροι άνθρωποι αποφασίζουν να εγκαταλείψουν τη χώρα τους και να αναζητήσουν ένα καλύτερο μέλλον σε μια ξένη χώρα, η οποία θα τους παρέχει καλύτερες συνθήκες διαβίωσης και εργασίας. Πολλοί από αυτούς τους ανθρώπους, οι οποίοι διακρίνονται από διαφορετική γλώσσα, ήθη, έθιμα, θρησκεία, χρώμα και πολιτισμό τόσο μεταξύ τους όσο και με τους γηγενείς, διαλέγουν να εγκατασταθούν στην Ελλάδα η οποία φημίζεται για την φιλοξενία της. Παρόλα αυτά η Ελλάδα δεν είναι ακόμα σε θέση να υιοθετήσει αυτόν τον πολυπολιτισμικό χαρακτήρα που προσδίδουν αυτά τα στρώματα ανθρώπων. Επιπροσθέτως, η Ελλάδα του σήμερα έρχεται αντιμέτωπη με μια πληθώρα άλλων προβλημάτων, με αποτέλεσμα να μη μπορεί να διαθέσει τον αναγκαίο χρόνο και τα απαραίτητα κονδύλια για την απρόσκοπτη κοινωνική απορρόφηση αυτών των ανθρώπων. Κατ' αυτόν τον τρόπο τόσο για τους μετανάστες όσο και για την ελληνική κοινωνία προκύπτουν προβλήματα, που δημιουργούν άμεσα ή έμμεσα οδυνηρές συνέπειες.

Αρχικά, οι μετανάστες αντιμετωπίζουν προβλήματα στοιχειώδους προσαρμογής σε μια κοινωνία ξένη και τόσο εχθρική όσο προτρέπεται να βλέπει τους εξαθλιωμένους φυγάδες σαν επίβουλους άρπαγες, αλλόφυλους και αλλόδοξους, φοβερή απειλή για την τάξη και την ασφάλεια, την ιδιοκτησία και την ευημερία, τα χρηστά ήθη και την κοινωνική συνοχή. Οι άνθρωποι έχουν την τάση να συγχρωτίζονται και να διατηρούν επαφές μόνοι με άτομα κοινών με αυτούς χαρακτηριστικών, προκαλεί μια ιδιότυπη απομόνωση, η οποία εύκολα ωθεί στην απόρριψη και στο ρατσισμό απέναντι στους μετανάστες που δεν ανήκουν στην ίδια ή παρόμοια ομάδα. Αυτή η απομόνωση οδηγεί αναμφίβολα στην εσωστρέφεια και στην ψυχολογική κακοποίηση. Ο πόνος, η λύπη, η απογοήτευση, η απαισιοδοξία, η οργή και κατάθλιψη είναι τα συναισθήματα τα οποία πλημμυρίζουν τη ψυχή των ανθρώπων που είναι θύματα της αποξένωσης. Ταυτόχρονα, εκφυλίζονται και οι ηθικές τους αξίες, καθώς η πείνα, η φτώχεια, τα προβλήματα στέγασης και εύρεσης εργασίας και η εκμετάλλευση έχουν οδηγήσει τους μετανάστες να νοιάζονται μόνο για το δικό τους συμφέρον. Έτσι, χάνουν κάθε ίχνος ανθρωπιάς, γίνονται υλιστές και εμμένουν σε αρχέγονες ξέζις, παρορμητικές βουλήσεις και ενστικτώδεις τάσεις.

Όσον αφορά την ελληνική κοινωνία τα προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει είναι περισσότερα και οι συνέπειες τους επηρεάζουν όλους τους ανθρώπους. Κατ' αρχάς, οι μετανάστες λόγω των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν δεν έχουν πλέον τη διάθεση να συμβάλλουν στο κοινωνικό σύνολο ούτε στην πρόοδο του. Έτσι, επέρχεται ρήξη στη συνοχή της κοινωνίας και διασαλεύεται η ομαλότητα της. Αυτό προκύπτει και από το γεγονός πως υπάρχει έλλειψη αξιοκρατίας και διάκριση των πολιτών σε κατηγορίες. Για παράδειγμα οι προνομιούχοι πολίτες γίνονται αποδεκτοί και σεβαστοί, ενώ υπάρχουν κι εκείνοι των οποίων τα δικαιώματα καταπατούνται και δεν υπολογίζονται από κανέναν. Αυτές οι διακρίσεις οδηγούν σε εντάσεις και πολλές φορές σε χρήση βίας. Εκτός από την διατάραξη της κοινωνικής ομαλότητας, οι εντάσεις και η βία οδηγούν και στη μείωση του τουρισμού

στη χώρα μας. Ο τουρισμός αποτελεί έναν από τους βασικότερους τομείς εισροής εισοδήματος στην Ελλάδα και δυστυχώς οι Έλληνες βασίζονται υπερβολικά στον τουρισμό δίνοντας μικρή σημασία σε άλλα επαγγέλματα. Οι τουρίστες, λοιπόν, οι οποίοι αποφεύγουν τόπους στους οποίους επικρατούν εντάσεις και έλλειψη οργάνωσης, τα τελευταία χρόνια έχουν μειώσει τα ταξίδια τους σε ελλαδικούς χώρους. Ως επακόλουθο μειώνεται κατά πολύ η εισροή χρημάτων και παρακμάζει η οικονομία του κράτους.

Για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων απαιτείται κυρίως κοινωνική και πολιτική προσπάθεια. Πιο συγκεκριμένα, είναι απαραίτητη η δημιουργία ενός κατάλληλου νομοθετικού πλαισίου το οποίο θα σέβεται και θα προασπίζει τα δικαιώματα των μεταναστών. Παρόλα αυτά κάτι τέτοιο δεν περιλαμβάνει μόνο τη θέσπιση αυτών των νόμων, αλλά και την τήρησή τους. Έτσι απαιτείται η δίωξη και η τιμωρία των ανθρώπων που προβάλλουν ρατσιστικές συμπεριφορές προς τους μετανάστες και καταπατούν τα δικαιώματά τους. Επίσης, το κράτος πρέπει να μεριμνήσει για την αλλαγή του χαρακτήρα του σχολείου· με άλλα λόγια πρέπει να δίνεται μεγαλύτερη σημασία στα ανθρωπιστικά μαθήματα τα οποία θα διδάξουν στα παιδιά την αξία της διαλλακτικότητας, τη σκεπτικότητας, της αποδοχής και του σεβασμού. Δε θα ήταν κακή ιδέα να χορηγούνται ταξίδια και σε άλλες χώρες όπου οι μαθητές θα έχουν τη δυνατότητα να έλθουν σε επαφή με άλλους ανθρώπους, να συνειδητοποιήσουν τα κοινά στοιχεία μεταξύ των λαών και τη σύνδεση τους μέσα στους αιώνες. Έτσι, θα υιοθετήσουν μια προσωπικότητα που θα εμφορείται από διεθνή ιδεώδη και πολυπολιτισμική συνείδηση. Τέλος η πολιτεία οφείλει να εξασφαλίσει στους μετανάστες τις απαιτούμενες συνθήκες, ώστε να αποτελέσουν υγιή παράγοντα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Για την επίτευξη αυτού χρειάζεται η διάθεση κονδυλίων για την οργάνωση της υποδοχής των μεταναστών και τη διοχέτευσή τους στους τομείς που θα αποβούν χρήσιμοι για την κοινωνία.

Γίνεται αντιληπτό πως τόσο οι μετανάστες όσο και η Ελλάδα αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα τα οποία όμως με τη βοήθεια της πολιτείας κυρίως μπορούν να αντιμετωπιστούν. Μόνο μέσα από τη θέσπιση μιας χάρτας δικαιωμάτων υπέρ των μεταναστών και την ισορροπία μεταξύ της ανθρωπιστικής και της τεχνοκρατικής παιδείας στο σχολείο γίνεται εφικτή η αντιμετώπιση των προβλημάτων που εν τέλει μαστίζουν όλους μας. Σημαντικό όμως είναι να θυμόμαστε πως όλοι είμαστε άνθρωποι ίσοι, ελεύθεροι και δικαιούμαστε τα ίδια δικαιώματα. Τα στοιχεία που μας διαφοροποιούν είναι και αυτά που μας ενώνουν. Δε πρέπει να ξεχνάμε πως η πολυπολιτισμικότητα είναι ένα στοιχείο των νέων κοινωνιών και προσδίδει ζωντάνια και ποικιλομορφία στη χώρα. Έτσι, η Ελλάδα μέσα από το μεταναστευτικό πρόβλημα ίσως επωφεληθεί αργότερα. Έτσι κι αλλιώς η διαφορετικότητα που παρατηρείται στην Ελλάδα επηρεάζει την προσωπικότητα των ανθρώπων κάνοντας τους πιο κοσμοπολίτες και ανεκτικούς.

Παναγιώτης Γεωργαντάς - Γ'1

ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ

Ο πλανήτης μας τα τελευταία χρόνια εκπέμπει σήμα κινδύνου λόγω της αλόγιστης εκμετάλλευσης του από τον άνθρωπο, έτσι η ανακύκλωση αποτελεί το σημαντικότερο όπλο διάσωσής του.

Στις μέρες μας το οξυγόνο περιορίζεται λόγω της επέμβασης του ανθρώπου στη φύση. Μεγάλο ποσοστό των δασών στη Γη έχουν αφανιστεί εξαιτίας της αφαίρεσής τους, για να μετασχηματιστούν σε χαρτί προκειμένου να αντιμετωπίσουν τις ανθρώπινες ανάγκες.

Για να περιορίσουμε την περαιτέρω εξάπλωση του φαινομένου πρέπει όλοι μας να ανακυκλώνουμε το χαρτί και όλα τα αντικείμενα που προέρχονται από αυτό.

Εκτός από το χαρτί υπάρχουν μερικά ακόμα βλαβερά και επικίνδυνα υλικά προς το περιβάλλον (αλουμίνιο, γυαλί, πλαστικό), όταν δεν ανακυκλώνονται. Αυτά τα υλικά δεν μπορούν να διασπαστούν από τον πλανήτη, με αποτέλεσμα να συσσωρεύονται και να δημιουργούνται πολλοί χώροι συγκέντρωσης απορριμμάτων, πολλοί περισσότεροι από αυτούς τους οποίους πραγματικά χρειάζονται.

Καλό θα ήταν όλοι να ευαισθητοποιηθούμε και να αρχίσουμε να ανακυκλώνουμε για το καλό το δικό μας, αλλά και του πλανήτη μας.

ΜΑΤΣΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ - Α'3

Δυστυχώς καθημερινά γινόμαστε μάρτυρες της ολέθριας επέμβασης του ανθρώπου στη φύση και της οικολογικής καταστροφής που συντελείται. Μεγάλο πλήθος ανθρώπων που φιλοξενείται στη γη δεν αντιλαμβάνεται το χρέος του απέναντι στη φύση και τις διαστάσεις του προβλήματος που έχει προκαλέσει.

Όμως, όσο μεγαλύτερη η επέμβαση στο φυσικό περιβάλλον τόσο πιο οδυνηρές οι επιπτώσεις στη σωματική και ψυχική υγεία του ανθρώπου. Η ρύπανση της ατμόσφαιρας, για παράδειγμα, προκαλεί αναπνευστικά προβλήματα, καρδιοπάθειες και αυξάνει τις πιθανότητες για την εμφάνιση καρκίνου. Ακόμα και το νερό είναι μολυσμένο και περιέχει καρκινογόνες ουσίες. Οι άνθρωποι μακριά από τη φύση απομονώνονται, δηλαδή κλείνονται στις πολυκατοικίες και γίνονται πιο οξύθυμοι και επιθετικοί, καθώς η ηχορύπανση κλονίζει το νευρικό τους σύστημα.

Όμως εκτός από τον άνθρωπο η οικολογική καταστροφή έχει επιπτώσεις και στο περιβάλλον. Τα τελευταία χρόνια έχει παρατηρηθεί βαθμιαία αύξηση της θερμοκρασίας στη γη εξαιτίας του διοξειδίου του άνθρακα και του φαινομένου του θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα. Επίσης, πολύ σημαντικό είναι και το πρόβλημα της όξινης βροχής, η οποία προκαλεί καταστροφή των μνημείων. Η αντιμετώπιση των συγκεκριμένων προβλημάτων είναι πολύ δύσκολη, αλλά όχι ανέφικτη.

Σ'αυτό το θέμα το σχολείο οφείλει να προσφέρει τις υπηρεσίες του. Οι καθηγητές μπορούν να συνεργαστούν και να ενημερώνουν τους μαθητές, ώστε να τους ευαισθητοποιήσουν σχετικά με το πρόβλημα της οικολογικής καταστροφής. Με τη διοργάνωση εκδηλώσεων με περιβαλλοντικό περιεχόμενο, εκδρομών και εξορμήσεων στη φύση από το σχολείο, τα παιδιά διασκεδάζουν, παίζοντας στη φύση. Η βοήθεια του σχολείου στην αντιμετώπιση του προβλήματος είναι πολύ σημαντική. Με αυτό το κίνητρο τα παιδιά και οι έφηβοι μπορεί να ευαισθητοποιηθούν και έπειτα να προσπαθήσουν να βελτιώσουν τη ζωή των επόμενων γενιών.

Άννα Μηλιώνη- Α'2

Πηγή των πράξεών μας είναι οι ηθικές μας αρχές

Στον εικοστό πρώτο αιώνα, η ανθρωπότητα έχει φτάσει στο απόγειο της -μέχρι τώρα- ανάπτυξής της. Ζούμε στην καλύτερη εποχή που θα μπορούσαμε να ζούμε, διότι απολαμβάνουμε τόσες ανέσεις που μας κακομαθαίνουν. Κι όμως, ο κόσμος δεν είναι τόσο καλός όσο παρουσιάζεται. Όσο κι αν αναπτυσσόμαστε, ως ανθρωπότητα, με γεωμετρική πρόοδο, βασιζόμαστε σε μια κοινωνία που είναι σαθρή και αντικρίζουμε ψεύτικους ανθρώπους κάθε μέρα, ως αποτέλεσμα να μείνουμε έκπληκτοι όχι όταν μας προδίδουν αλλά όταν μένουμε μαζί μας ως το τέλος και μας στηρίζουν. Το να μιλήσουμε για τιμή και δικαιοσύνη σε ένα τέτοιο κόσμο, κατεστραμμένο, είναι σχεδόν κωμικό. Κι όμως υπάρχουν κάποιοι, λίγοι, που αν και έχουν κάνει λάθη δεν τα κρύβουν, παρά μαθαίνουν από αυτά και αποτελούν λαμπρό παράδειγμα για τον κόσμο μας.

Τέτοιοι άνθρωποι, που έχουν κατανοήσει τα λάθη και τις ατέλειές τους, αλλά αγωνιούν για το κοινό συμφέρον και προσπαθούν να καλυτερέψουν τον άχαρο κόσμο μας μέσω της βελτίωσης του συνόλου πρέπει να «εκπαιδεύουν» τους νέους ανθρώπους. Οι νέοι και οι νέες χρειάζεται να καταλάβουν ότι για να βελτιώσουν την κοινωνία μας πρέπει να είναι οι ίδιοι, πριν από όλους, περήφανοι για τις πράξεις και τις ενέργειές τους. Οι πράξεις αυτές θα βασίζονται σε ένα κώδικα αξιών που, για το άτομο, θα είναι απαράβατος, καθώς θα βασίζεται στις αξίες και τα ιδανικά τους. Οι άνθρωποι που το πετύχουν αυτό, δηλαδή να είναι αξιοπρεπείς σε ό, τι κάνουν και να διατηρούν την τιμή τους στις δύσκολες καταστάσεις, τότε μπορούν να προχωρήσουν στο επόμενο στάδιο. Αντέχουν να είναι δίκαιοι με τον εαυτό τους και τους άλλους και μπορούν να συμβάλλουν στην αναδιαμόρφωση μια νέας κοινωνίας που θα βασίζεται στους πυλώνες που έχουν σχηματίσει με προσπάθεια και πίστη στις αξίες τους οι νέοι. Δυστυχώς όμως, η τιμή, η δικαιοσύνη και άλλες ηθικές αρχές αντί να διακατέχουν τους ανθρώπους, τους ακούγονται κωμικοτραγικά, αναλογιζόμενοι πόσες φορές έχουν προδώσει και έχουν προδοθεί.

Οι ηθικές αρχές παίζουν σημαντικό ρόλο και στις τέχνες, ιδιαίτερα στην λογοτεχνία και την τραγική ποίηση. Στην τραγική ποίηση, προβάλλονται οι ηθικές αρχές του εκάστοτε ήρωα και η πάλη του με υπέρμετρες δυνάμεις που, αν και δεν μπορεί να δαμάσει, στέκεται επάξια στην φήμη του. Η τραγικότητα του ήρωα ή της ηρωίδας είναι αυτή που φαίνεται ότι θα τον/την κάνει να λυγίσει, όμως θα τον/την κάνει να υψώσει το ανάστημά του/της και να αντισταθεί. Αυτό πρέπει να κάνει και ο έφηβος που, όμως, τον ρόλο των αντίπαλων δυνάμεων θα πάρει η κοινωνία, οι παλαιές αρχές, η πατριαρχεία. Πρέπει να αντισταθεί και να εναντιωθεί σε όσα κάνουν τον κόσμο μας οπισθοδρομικό. Η τραγική ποίηση εξευγενίζει το πνεύμα του δέκτη και τον/την ωθεί να ξεδιπλώσει τα χαρίσματα και τις αρετές του, ώστε να βρει την εσωτερική γαλήνη και να συμφιλιωθεί με τον εαυτό του. Όμως, ενώ δεν είναι η τραγική ποίηση η μόνη μορφή τέχνης που θίγει την ηθική καθαρότητα των ανθρώπων, είναι η πιο χαρακτηριστική.

Έτσι, η δικαιοσύνη είναι ένα απαραίτητο στοιχείο για την διατήρηση της αξιοπρέπειας του ανθρώπου, ώστε να επωφεληθεί τόσο αυτός όσο και οι γύρω του και να δημιουργηθεί μια νέα κοινωνία.

Γιάννης Κουτσογιάννης - Γ'2

Νέοι και παράδοση

Η παράδοση ενός τόπου σχετίζεται με τα ήθη, τα έθιμα, τα πολιτιστικά και πολιτισμικά του στοιχεία. Στις μέρες μας, είναι πολύ σημαντικό για ένα νέο άνθρωπο, να γνωρίζει και να ασχολείται με αυτήν. Παρατηρείται, όμως, έντονο το φαινόμενο της αποχής των νέων από την παράδοση. Γιατί συμβαίνει αυτό και ποιες οι συνέπειές του στην καλλιέργεια του χαρακτήρα του ατόμου;

Αρχικά, το να γνωρίζει κάποιος στοιχεία της παράδοσής του έχει πολλά οφέλη. Τον βοηθά να συνδέσει τα γεγονότα του παρελθόντος με την εποχή στην οποία ζει. Έτσι, έρχεται πιο κοντά με τους προγόνους του, μαθαίνει για τις συνήθειες και τον τρόπο ζωής τους. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να του είναι πιο εύκολο να έρθει σε επαφή γενικότερα με την ιστορία του τόπου του. Παράδοση και ιστορία λοιπόν είναι έννοιες αλληλένδετες. Μελετώντας την ιστορία της περιοχής αυτής, μελετά επίσης και κρίνει τις παρελθοντικές πράξεις των κατοίκων, τα ήθη και τα έθιμά της. Συνεπώς, μέσω όλων των παραπάνω, συμπεραίνουμε πως η σύνδεση με την παράδοση έχει ποικίλα πλεονεκτήματα στη διαμόρφωση του χαρακτήρα και του πνευματικού επιπέδου του ατόμου.

Όπως, όμως, προανέφερα, τη σημερινή εποχή οι νέοι τείνουν να απέχουν από οποιοδήποτε στοιχείο της παράδοσής τους και να την αφήνουν στο περιθώριο. Αυτό συμβαίνει, καθώς έχει διαδοθεί η έννοια της παγκοσμιοποίησης, της παθητικής υποταγής σε ξενόφερτες αξίες, που εκμηδενίζουν την αξία του τοπικού πολιτισμού. Επικρατεί ένα ρεύμα, το οποίο ακολουθείται απερίσκεπτα από όλους σχεδόν τους νέους, και συμβάλλει στον εκφυλισμό της αξίας του. Επιπροσθέτως, φορείς αγωγής όπως το σχολείο και η οικογένεια αρκούνται στην εκμάθηση των τυπικών γνώσεων και μη δίνοντας έμφαση στην τεχνοκρατική μορφή παιδείας. Αυτό επίσης επιφέρει προβλήματα στη σχέση του ανθρώπου με την παράδοση, αφού του είναι δυσκολότερο να την κατανοήσει.

Συμπερασματικά, η αξία της παράδοσης είναι ανεκτίμητη. Οι νέοι της σημερινής κοινωνίας, δυστυχώς, δεν αναγνωρίζουν το γεγονός αυτό και αποφεύγουν κάθε επαφή μαζί της.

Ηλίας Χονδρός - Β'3

«Η μοναξιά στην εφηβική ηλικία»

Είναι γεγονός ότι στις μέρες μας το φαινόμενο της μοναξιάς το συναντάμε καθημερινά. Παλιότερα, αυτό παρουσιαζόταν κατά κύριο λόγο στους ενήλικες, όμως νέες έρευνες άλλαξαν τα δεδομένα. Έτσι, είναι πλέον γνωστό ότι η μοναξιά διαπιστώνεται σε μεγάλο βαθμό και στους εφήβους, οι οποίοι περνούν μία δύσκολη και ιδιαίτερη περίοδο της ζωής τους και συχνά βρίσκονται σε αδιέξοδο. Αξιοσημείωτο, βέβαια, είναι και το γεγονός ότι η μοναξιά παρατηρείται στα κορίτσια περισσότερο απ' ό,τι στα αγόρια.

Αρχικά, η μοναξιά συνδέεται έμμεσα με τον τρόπο εργασίας των γονέων και τις επιδόσεις του νέου στο χώρο του σχολείου. Ειδικότερα, μια βασική αιτία της μοναξιάς είναι η παραμέληση του παιδιού από τους γονείς του, κυρίως επειδή αυτοί εργάζονται το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας και προτιμούν να σπαταλούν τον ελάχιστο ελεύθερο χρόνο μπροστά στην τηλεόραση και το διαδίκτυο. Η προσωπικότητα και η συμπεριφορά του νέου επηρεάζονται σημαντικά από αυτό. Νιώθει ότι οι γονείς του δεν τον αγαπούν και δεν τον νοιάζονται, ότι δεν εκτιμούν τις προσπάθειες και τις επιτυχίες του και ότι δεν τον καταλαβαίνουν. Έτσι, η επίδοση στο σχολείο αλλάζει λόγω της χαμηλής του αυτοπεποίθησης. Ο νέος δεν είναι ανοιχτός στη συνεργασία με τους συμμαθητές του, γίνεται αντικοινωνικός και κάποιες φορές βίαιος και αυταρχικός.

Επιπροσθέτως, η ύπαρξη της μοναξιάς επηρεάζει ακόμα και τον τρόπο ψυχαγωγίας του. Ο νέος, όταν νιώθει μοναξιά, δεν έρχεται με χαρά σε επαφή με άλλα παιδιά της ηλικίας του. Συνεπώς, δυσκολεύεται να κάνει παρέες και φίλους, να μοιράζεται μαζί τους τα προβλήματα και τις σκέψεις του και να επικοινωνεί. Αυτό συνήθως οδηγεί στην άρνηση για βόλτες και επαφές πρόσωπο με πρόσωπο. Ο νέος πιστεύει πως μπορεί να ψυχαγωγηθεί διαφορετικά και να κάνει φίλους με άλλα μέσα. Επιλέγει, λοιπόν, την τηλεόραση και το ίντερνετ ως τρόπο ψυχαγωγίας και αναζητά φίλους εκεί. Φυσικά, τις περισσότερες φορές δεν τον κάνουν να νιώθει λιγότερο μόνος, καθώς όχι μόνο είναι «επικίνδυνα» μέσα, αλλά και δεν πρόκειται για ουσιαστικές επαφές και φιλίες.

Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν αρκετοί τρόποι με τους οποίους οι νέοι μπορούν να απαλλαγούν από την ανυπόφορη κατάσταση της μοναξιάς. Το σημαντικότερο ρόλο παίζουν οι γονείς. Πρέπει να καλλιεργούν στα παιδιά την αξία της κοινωνικότητας, της συντροφικότητας και της συνεργασίας και οι νέοι να καταλάβουν ότι καλό είναι να κάνουν αυτοί το πρώτο βήμα για μια φίλια, να είναι ανοιχτοί σε συζητήσεις και να μην αποφεύγουν τους γύρω τους. Φυσικά, βασική προϋπόθεση σε αυτό είναι οι γονείς να περνούν χρόνο με τα παιδιά, ώστε να τους μεταλαμπαδεύσουν αυτές τις αξίες και να τους δείχνουν στην πράξη ότι τα αγαπούν και τα καταλαβαίνουν.

Εξίσου σημαντικό ρόλο στη λύση του προβλήματος κατέχει το σχολείο και οι εκπαιδευτικοί. Το σχολείο αποτελεί και αυτό μια μικρή κοινωνία στην οποία τα παιδιά πρέπει να προσαρμοστούν. Συνεπώς, είναι απαραίτητο οι εκπαιδευτικοί να προτρέπουν τους νέους να κάνουν νέες γνωριμίες και φιλίες, να τους ενισχύουν την αυτοπεποίθηση μέσα από ασκήσεις σίγουρης επιτυχίας, να τους βοηθούν και να είναι πρόθυμοι να ακούσουν οποιοδήποτε πρόβλημά τους.

Συμπερασματικά, το φαινόμενο της μοναξιάς, παρ' όλο που το συναντάμε καθημερινά, είναι πολύ σοβαρό και μπορεί να προκαλέσει καταστροφικές συνέπειες. Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν τρόποι απαλλαγής και αποφυγής από το φαινόμενο αυτό, αν φυσικά συμβάλλουν στην προσπάθεια αυτή οι φορείς αγωγής, δηλαδή το σχολείο και η οικογένεια.

Έλενα Ιωάννου - Γ'1

Χαρακτηριστικά των σημερινών εφήβων

Στις μέρες μας, η περίοδος μεταξύ παιδιού και ενήλικα διακρίνεται λόγω των ξεχωριστών χαρακτηριστικών της. Αυτή η περίοδος είναι εξαιρετικά δύσκολη. Αυτό τουλάχιστον υπογραμμίζουν γονείς και καθηγητές. Αρχικά, ένα πολύ κοινό στοιχείο των εφήβων είναι το αίσθημα ότι κανείς δεν μπορεί να τους καταλάβει.

Πιστεύουν ότι είναι οι μόνοι που έχουν τόσα προβλήματα και αφού κανένας δεν φαίνεται να δείχνει κατανόηση στην κατάσταση στην οποία βρίσκονται, θεωρούν ότι δεν μπορεί κανείς να τους βοηθήσει. Σε συνδυασμό με τα παραπάνω, τα νεαρά άτομα έχουν την τάση να μεγεθύνουν τους προβληματισμούς τους και να βλέπουν την αρνητική εκδοχή, κάτι βέβαια που δεν ισχύει.

Παράλληλα, αναζητούν προσοχή από τους γονείς, τους καθηγητές, τους φίλους τους. Οι περισσότεροι έφηβοι νιώθουν ότι έχουν την ανάγκη να τραβήξουν την προσοχή και να γίνονται το κέντρο αυτής ακόμα κι όταν βρίσκονται με την παρέα τους.

Κάτι ακόμα που παρατηρείται συχνά είναι ο χαρακτηρισμός ενός νεαρού ως κυκλοθυμικός. Οι έφηβοι εύκολα διακατέχονται από διαφορετικά συναισθήματα και στάσεις απέναντι σε ζητήματα που τους απασχολούν, διότι σκέφτονται και αντιμετωπίζουν πολλά ταυτοχρόνως, με αποτέλεσμα να μην είναι εύκολο να καταλήξουν σε μια απόφαση. Ωστόσο όμως, ενώ τους παρουσιάζεται ως δύσκολο να λάβουν μια τελική απόφαση, σχεδόν όλοι πιστεύουν ότι στην ηλικία που βρίσκονται είναι «έτοιμοι για όλα», ότι μπορούν να αλλάξουν τον κόσμο με τις ιδέες τους και ότι έχουν πάντα δίκιο.

Παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι έφηβοι, αυτή η περίοδος είναι γεμάτη χαμόγελα και ανέμελες, ευχάριστες στιγμές... Ας τη ζήσουμε!!!

Χαρά Γρίβα - Γ'2

"Οι ηλικιωμένοι ως αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνίας"

Τις γιορτινές μέρες τα μέλη των οικογενειών έχουν πιο στενές σχέσεις και υπάρχει περισσότερη επικοινωνία μεταξύ τους σε σύγκριση με τις υπόλοιπες μέρες του χρόνου. Οι ηλικιωμένοι αυτή τη «γιορτινή» εποχή είτε αισθάνονται περιφρονημένοι από τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας είτε είναι ευτυχισμένοι. Παλαιότερα μάλιστα οι ηλικιωμένοι θεωρούνταν άνθρωποι με κύρος. Συνεπώς αποτελούσαν σημαντικό κομμάτι της κοινωνίας. Παρόλα αυτά, οι απόψεις, ανάμεσα στους νέους για τη θέση των ηλικιωμένων στη σύγχρονη κοινωνία δίστανται.

Πολλοί νέοι είναι αυτοί που αντιμετωπίζουν τους ηλικιωμένους, όπως και τους υπόλοιπους ανθρώπους. Αυτοί οι νέοι τους σέβονται, αφού προσπαθούν να είναι πιο ευγενικοί, όταν συνομιλούν με κάποιο γηραιότερο, ή τους βοηθούν να περάσουν έναν κεντρικό δρόμο είτε παραχωρούν τη θέση τους στο λεωφορείο σε αυτούς, δείχνοντας σεβασμό.

Όμως, συχνά υπάρχουν και αυτοί που εμφανίζουν την αντίθετη συμπεριφορά. Θεωρούν ότι οι ηλικιωμένοι είναι αφελείς και πολλές φορές μάλιστα τους αντιμετωπίζουν ως κατώτερους. Για αυτό το λόγο, συμπεριφέρονται με αδιαφορία, όταν συνομιλούν και αγνοούν τα λεγόμενά τους. Για παράδειγμα, περιφρονούν τους ηλικιωμένους, όταν αναπολούν την εποχή του πολέμου, που πολλοί υπέφεραν, και τα δεινά που συνέβησαν στους ίδιους. Αυτό πληγώνει συχνά τους ανθρώπους της μεγαλύτερης ηλικίας, αφού αντιλαμβάνονται το λανθασμένο τρόπο με τον οποίο τους συμπεριφέρονται. Τέλος, τους εκμεταλλεύονται ζητώντας τους 'διάφορα χατίρια' γνωρίζοντας ότι είναι πρόθυμοι να κάνουν τα πάντα για τα εγγόνια τους.

Ανεξάρτητα όμως από τον τρόπο που τους αντιμετωπίζουν η συνεισφορά τους στη νέα γενιά είναι αδιαμφισβήτητη. Όπως όλοι γνωρίζουν πολλοί από τους ηλικιωμένους είχαν βιώσει τη φρίκη του πολέμου των προηγούμενων ετών. Για αυτό το λόγο διαθέτουν γνώσεις που δεν βρίσκονται εύκολα σε βιβλία, αφού η περιγραφή τους είναι ακριβής, αλλά και παραστατική. Αυτές τις ιστορικές γνώσεις που έχουν προσπαθούν με πολλούς τρόπους να τις μεταλαμπαδεύσουν στη νέα γενιά. Για παράδειγμα, συνομιλούν με άτομα μικρότερης ηλικίας μεταφέροντας τα βιώματα και τις εμπειρίες τους με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, άλλοι γράφουν τα γνωστά σε όλους μεταπολεμικά έργα όπως η σημαντική συγγραφέας 'Αλκη Ζέη' και πολλές φορές δημιουργώντας παραμύθια για παιδιά μικρής ηλικίας που περιέχουν ιστορική αλήθεια. Εκτός από τα ιστορικά γεγονότα που αναφέρουν 'δίνουν' την αίσθηση της εποχής και των στε-

ρεότυπων της τότε κοινωνίας. Μεταφέρουν το φόβο και την καταπίεση που ένιωθαν κατά τη διάρκεια του πολέμου, τη θέση της γυναίκας που φαίνεται με τη συμπεριφορά των γυναικών αλλά των συζύγων τους και βέβαια της καθημερινής ζωής τους. Ο συνδυασμός των παραπάνω ολοκληρώνει την εμπειρία των νέων, μέσω της επικοινωνίας και καλλιεργούν με αυτόν τον τρόπο το πνεύμα τους.

Συχνά όμως, η ορθή επικοινωνία με άτομα μεγαλύτερης ηλικίας δημιουργεί μία υγιή συμπεριφορά των νέων. Οι ηλικιωμένοι, έχοντας πολλά βιώματα λόγω της ηλικίας τους θεωρούνται σοφοί. Έχουν βρεθεί σε ποικίλες καταστάσεις ευχάριστες ή δυσάρεστες και έτσι μπορούν να προσφέρουν ορθές συμβουλές από ποικίλες πλευρές και έτσι είναι συνήθως επιτυχημένες. Οι νέοι, όντας άπειροι στη ζωή, χρειάζονται συμβουλές για τις φιλίες τους ή τον ποιόν να εμπιστεύονται και το πώς να συμπεριφέρονται. Οι γηραιότεροι άνθρωποι μπορούν να αποτελέσουν λοιπόν πρότυπα προς μίμηση για τους νέους βοηθώντας τους να λάβουν σημαντικές αποφάσεις στη ζωή τους σύμφωνα με την κοινή λογική, αλλά και να τους προστατέψουν από πιθανά σφάλματα. Επομένως, η επικοινωνία με τους μεγαλύτερους ωφελεί τους νέους, όπως και την κοινωνία δημιουργώντας υγιή μέλη.

Συνεπώς, υπάρχει διαφορετική αντιμετώπιση των μεγαλύτερων ανθρώπων από τους νέους είτε θετική είτε αρνητική. Αυτό όμως που είναι βέβαιο είναι ότι οι ηλικιωμένοι έχουν σημαντική θέση στην κοινωνία και μπορούν να προσφέρουν τόσο 'γνώση' όσο και 'ήθος' στους νέους.

Μάλιστα ένα παλιό ρητό λέει ότι «'όσο μεγαλύτερος σε ηλικία είναι κανείς θεωρείται πιο σοφός»'.

Μελίνα Λαζάρου -Γ'1

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ...ΘΥΜΑΤΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ

Το φαινόμενο της καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ιδιαίτερα του παιδιού, κυρίως στον εργασιακό τομέα παρουσιάζεται σε βάθος χιλιάδων χρόνων στην ιστορία του ανθρώπου, όπου ο ισχυρότερος λειτουργούσε εις βάρος του πιο αδύναμου. Αποτελεί, δίχως αμφιβολία, μάστιγα της σύγχρονης κοινωνίας σε όλη την υφήλιο και σε όλα τα επίπεδα βιοτικού επιπέδου. Η χρήση «παιδικού» δυναμικού στο περιβάλλον εργασίας είναι εξαιρετικά δελεαστική, διότι προσφέρει πάρα πολλά οφέλη. Για αυτό το λόγο πρέπει να συλλογιστούμε και να αναζητήσουμε τους παράγοντες, για τους οποίους οδηγούμαστε στην εκμετάλλευση της παιδικής εργασίας.

Οι λόγοι, οι οποίοι συμβάλλουν στην εμφάνιση του φαινομένου αυτού διαφοροποιούνται ανάλογα με την ανάπτυξη που υπάρχει στην κάθε χώρα. Στις υποανάπτυκτες χώρες το χαμηλό πνευματικό επίπεδο, το οποίο κυριαρχεί, έχει ως αποτέλεσμα την αμάθεια, την αμορφωσιά και την ύπαρξη χαμηλού βιοτικού επιπέδου, γεγονός το οποίο εντείνει την εξαθλίωση των παιδιών. Ακόμα, ο υπερπληθυσμός, που λαμβάνει χώρα σε αυτά τα κράτη δεν αφήνει περιθώρια για υγιή διαβίωση στα παιδιά. Τέλος, στα πλαίσια της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, τα ισχυρότερα κράτη, για να ικανοποιήσουν την ξεδιάντροπη κερδοσκοπία τους, εκμεταλλεύονται σε μεγάλο βαθμό τα παιδιά των μη ανεπτυγμένων και οικονομικά αδύναμων κρατών στερώντας τους τα δικαιώματά τους.

Ομοίως εξελίσσεται η κατάσταση και στα προηγμένα κράτη για διαφορετικούς βέβαια παράγοντες. Η κρίση, την οποία βιώνει η κοινωνία και ειδικότερα ο κλονισμός του θεσμού της οικογένειας, καθώς και η οικονομική κατάσταση, που συνεχώς επιδεινώνεται, κατευθύνουν στην «εύκολη λύση» της παιδικής εκμετάλλευσης όσον αφορά στα πλαίσια της εργασίας. Δυστυχώς τα παιδιά αποτελούν τα θύματα της κατάστασης αυτής, διότι δεν έχουν τη δυνατότητα και τα μέσα να αντιδράσουν και να εναντιωθούν. Τέλος, ο κλυδωνισμός και ο κατακερματισμός των ηθικών αρχών και αξιών στις μέρες μας είναι ο βασικότερος παράγοντας που οδηγεί στην ανεξέλεγκτη τάση για εύκολο πλουτισμό, η οποία θέτει ως στόχο τα πιο «εύκολα θύματα», τα παιδιά. Επομένως, η κοινωνία είναι απαραίτητο να λάβει κάποια δραστικά μέτρα για την αντιμετώπιση αυτού του απάνθρωπου φαινομένου.

Για την αποφυγή, λοιπόν, της κατάστασης αυτής απαιτείται από όλους τους φορείς της κοινωνίας να δραστηριοποιηθούν άμεσα και δραστικά. Καταρχάς, η οικογένεια πρέπει να αποτελεί κλοιό ασφάλειας για κάθε παιδί και να το προστατεύει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Το σχολείο είναι απαραίτητο να προσφέρει ουσιαστική μόρφωση και παιδεία, ώστε τα παιδιά να γνωρίζουν τα δικαιώματά τους, να αντιλαμβάνονται τη θέση και την αξία που έχουν στα πλαίσια της κοινωνίας και να διεκδικούν ότι τους ανήκει. Επίσης τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης μπορούν να παίξουν καταλυτικό ρόλο στην καταπάτηση της παιδικής εκμετάλλευσης, ευαισθητοποιώντας τον κόσμο και βοηθώντας τους νεαρούς πολίτες να εκφράσουν την άποψή τους. Επιπρόσθετα, τα κράτη και οι διεθνείς οργανισμοί επιβάλλεται να λειτουργούν ακολουθώντας μια σειρά μέτρων που θα προασπίζονται τα δικαιώματα των παιδιών. Η θέσπιση αυστηρών νόμων, η ύπαρξη αστυνόμευσης για την τήρησή τους, καθώς και η παροχή οικονομικής ενίσχυσης στις οικονομικά πιο αδύναμες οικογένειες μπορούν να αποτρέψουν τα κυκλώματα εκμετάλλευσης των παιδιών.

Γίνεται κατανοητό πως η εκμετάλλευση του παιδιού σε όλους τους τομείς και ιδιαίτερα σε αυτόν της εργασίας αποτελεί μια μεγάλη απειλή για το μέλλον της ανθρωπότητας. Γι' αυτό το λόγο θα πρέπει η κοινωνία να λάβει τα κατάλληλα μέτρα και να ενεργήσει άμεσα, ώστε να εκλείψει το φαινόμενο αυτό.

Γιώργος Καρμπόνης - Β'1

Η καθημερινότητα των νέων στις πόλεις

Στις μέρες μας όλο και περισσότεροι άνθρωποι, ειδικότερα νέοι, αποφασίζουν να φύγουν από την περιοχή τους και να μετακομίσουν στην πόλη. Όμως, καθημερινά βρίσκονται αντιμέτωποι με τα θετικά και αρνητικά της στοιχεία.

Η ζωή στην πόλη χαρακτηρίζεται από πολλούς εύκολη και γεμάτη ευκαιρίες. Υπάρχουν πολλές θέσεις εργασίας που βοηθούν στην επαγγελματική δραστηριότητα των νέων. Διαθέτει πολλά σχολεία και πανεπιστήμια αλλά και νοσοκομεία σε περίπτωση ανάγκης. Επίσης, τα πολλά μαγαζιά αποτελούν έναν σημαντικό παράγοντα, καθώς προσελκύουν το ενδιαφέρον των περισσότερων νέων.

Όλα τα παραπάνω αποτελούν τα θετικά στοιχεία που περιλαμβάνει η ζωή στην πόλη. Όμως, υπάρχουν και τα αρνητικά της στοιχεία που καθημερινά βασανίζουν και ταλαιπωρούν τους νέους ανθρώπους.

Στις πόλεις υπάρχει έντονη ηχορύπανση και πολλή κίνηση που έχει ως αποτέλεσμα την διατάραξη της ψυχικής τους υγείας. Η μόλυνση του περιβάλλοντος έχει ως αποτέλεσμα την διατάραξη της σωματικής τους υγείας από διάφορες παθήσεις και ασθένειες όπως καρκίνο και καρδιοπάθειες. Τέλος, η απομόνωσή τους από τη φύση, οι γρήγοροι ρυθμοί ζωής και η προσκόλλησή τους στα ηλεκτρονικά παιχνίδια κάνει τους νέους ανθρώπους μελαγχολικούς, αγχώδεις και τους απομακρύνει από τα αγαπημένα τους πρόσωπα, οικογένεια και φίλους.

Συμπεραίνοντας, η ζωή στην πόλη δεν είναι τόσο εύκολη. Παρουσιάζει διάφορα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Για τους νέους τα πλεονεκτήματα αυτά τους διευκολύνουν καθώς τους προσφέρουν διασκέδαση και μια ζωή με καλύτερο μέλλον. Όμως, σ' ένα πολύ μεγάλο βαθμό τα μειονεκτήματα της επιδρούν πολύ αρνητικά προς αυτούς.

Ανδριάννα Λεμονίδη - Α3

Η ΒΙΑ ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΑΙΘΟΥΣΣΕΣ

Η βία δεν είναι ένα φαινόμενο πρόσφατο, για την ακρίβεια υπάρχει από την αρχή του ανθρώπινου γένους. Ένα απλό χαστούκι από κάποιον μπορεί να χαρακτηριστεί ως ένας τρόπος εκδήλωσης της βίας. Όταν βέβαια τέτοιες μικρές πράξεις βίας συσσωρευτούν θα επηρεάσουν όχι μόνο τους ανθρώπους που αφορά, αλλά και σε πολλές περιπτώσεις όλο το σύνολο. Έτσι, με αυτήν την λογική, προήλθαν διαμάχες μεταξύ φυλών, ομάδων και αργότερα ολόκληρων κρατών οι οποίες αμαύρωσαν και σε πολλές περιπτώσεις αμαυρώνουν την ιστορία μας.

Η βία στις μέρες μας έχει πάρει ωστόσο άλλη τροπή. Υπάρχει παντού, στο διαδίκτυο, στην τηλεόραση, στα ΜΜΕ. Και βέβαια στα ίδια τα σχολεία ένα γεγονός που θα εξετάσουμε σήμερα.

Η βία στις σχολικές αίθουσες φαντάζει πράγμα πλέον καθημερινό. Μπορεί κάποιος να ασκεί βία σε κάποιον άλλο μπροστά στα μάτια μας και πολλές φορές να το θεωρούμε δεδομένο. Ακούμε πολύ συχνά ωστόσο διάφορες ιστορίες μαθητών που καθημερινά γίνονται θύματα του σχολικού εκφοβισμού και της βίας γενικότερα. Αυτό το γεγονός σίγουρα θα αποτελεί γόνιμο έδαφος για τη δημιουργία προβλημάτων στη ζωή του.

Ιδιαίτερα οδυνηρές, λοιπόν, μπορούν να χαρακτηριστούν οι επιπτώσεις της βίας, όσο σε κοινωνικό αλλά και σε ψυχολογικό επίπεδο. Ο μαθητής που του ασκείται βία σε καθημερινή βάση υποφέρει, ταλαιπωρείται και πιέζεται σε τόσο μεγάλο βαθμό, ώστε οι ελπίδες του για ένα καλύτερο μέλλον να μειώνονται. Και αυτό είναι κατανοητό, διότι η συνεχής αυτή κατάσταση μπορεί να αλλάξει την προσωπικότητα, αλλά κυρίως τον τρόπο σκέψης του ίδιου. Μέσω της βίας ο άνθρωπος αποτυγχάνει να σχηματίσει μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα, κάτι που με τόσο κόπο χτίζει μέσω του σχολείου. Είναι ειρωνικό το γεγονός ότι κάτι που σου προσφέρει την ηθική τάξη να είναι τόσο βλαβερό για την ίδια σου την υγεία. Αλλά ουσιαστικά δεν ευθύνεται το σχολείο, αλλά τα άτομα μέσα σε αυτό. Η βία έχει ως συνέπεια να καταστρέφει την μορφή και την ουσία των πραγμάτων...

Βέβαια, δεν θα πρέπει να μείνουμε στάσιμοι σε τέτοιες καταστάσεις. Όσο άσχημη και αν είναι η βία που ασκείται και όσα προβλήματα έχει δημιουργήσει σε θύτη και θύμα ένα είναι σίγουρο, μπορεί να διορθωθεί, το άτομο μπορεί δηλαδή να αποκατασταθεί και να ξεκινήσει και πάλι την προσπάθεια για τη διάπλαση και τον σχηματισμό της δικής του προσωπικότητας. Το άτομο, λοιπόν, θα πρέπει, εφόσον κατανοήσει το πρόβλημα, να στηριχτεί στον πρώτο φορέα κοινωνικοποίησης του, την οικογένεια του, αν και όσο είναι δυνατό. Μια σχετικά υγιής οικογένεια μπορεί πραγματικά να αποκαταστήσει λίγο τα ταλαιπωρημένα κομμάτια της ψυχής του και να τα ανταλλάξει με την θαλπωρή της. Μόνη προϋπόθεση είναι η απόφαση του ατόμου να μιλήσει και να εκφραστεί...

Οι σημερινοί άνθρωποι, κατανοώντας αρχικά τα λάθη των προηγούμενων, θα πρέπει να μην βλάψουν και οι ίδιοι την αγνή γενιά των επόμενων. Και αν ποτέ το κάνουν, θα πρέπει να τους δείξουν οι ίδιοι πως να μην την ακολουθήσουν ποτέ. Και αυτό θα γίνει μέσω του σχολείου αλλά και της ίδιας της οικογένειας. Στο σχολείο με ουσιαστικό διάλογο, τα παιδιά θα μάθουν να ξεχωρίζουν από μικρή ηλικία τα σωστά και τα λανθασμένα πρότυπα που υπάρχουν στις μέρες μας.

Έτσι θα έχουμε την ελπίδα για κάτι καλύτερο από το σήμερα...

Ας ελπίζουμε, λοιπόν...

Σοφία Τσακιρίδη-Γ'1

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Μέσω των ταξιδιών διευρύνονται οι πνευματικοί ορίζοντες και αποκτάμε πολιτισμική συνείδηση. Πιο συγκεκριμένα, μας δίνεται η ευκαιρία να έρθουμε σε επαφή με διαφορετικούς πολιτισμούς και κουλτούρες. Γνωρίζουμε έτσι καλύτερα τα ήθη και τα έθιμα τους, εκτιμούμε τον πολιτισμό τους και συνεπώς κατανοούμε βαθύτερα τις παραδόσεις τους. Εμπλουτίζουμε τη "φαρέτρα" μας με ποικίλες γνώσεις οι οποίες ενδεχομένως να μας φανούν χρήσιμες για την πρόοδο μας στο σχολείο, καθώς οξύνεται ο νους και βελτιώνεται ο τρόπος σκέψης μας. Τέλος, εξασκούμαστε στις ξένες γλώσσες, αφού αν το ταξίδι πραγματοποιηθεί στο εξωτερικό, για την επικοινωνία μας απαραίτητη κρίνεται η γλωσσομάθεια.

Επίσης, βελτιώνεται και η ψυχολογική μας κατάσταση. Ξεκουραζόμαστε μετά από πολλή πίεση και το φορτωμένο σχολικό πρόγραμμα. Έτσι, καταλαβαίνουμε καλύτερα την έννοια της χαλάρωσης, καθώς επιστρέφουμε στα θρανία με πλήρως ανανεωμένη διάθεση, αποκομίζοντας πολλές εμπειρίες. Νιώθουμε γαλήνη και ευτυχία, καθώς περάσαμε χρόνο με άτομα που αγαπάμε. Συμπερασματικά, εκπληρώνουμε τον σκοπό του ταξιδιού ο οποίος δεν είναι άλλος από την αναψυχή.

Ένα συχνό φαινόμενο που όλοι έχουμε παρατηρήσει, είναι η συνεχής διεύρυνση του φάσματος εναλλακτικών μορφών τουρισμού. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την ποικιλία απόψεων και προτιμήσεων.

Μία πρωτότυπη μορφή εναλλακτικού τουρισμού αποτελεί ο οικοτουρισμός, καθώς καταρρίπτει τις κοινότοπες διακοπές και τα στερεότυπα. Βασίζεται στην απόκτηση γνώσεων σχετικά με το περιβάλλον και τα πολύπλοκα οικοσυστήματα. Ερχόμαστε σε επαφή με σπάνια είδη φυτών και ζώων, ευαισθητοποιούμαστε για το φλέγον ζήτημα της οικολογικής καταστροφής, προβαίνοντας έτσι σε ενέργειες που καθιστούν τη σωτηρία του πλανήτη απρόσκοπτη. Για παράδειγμα, υιοθετούμε αντιλήψεις και συνήθειες που καταπολεμούν τη ρύπανση. Νιώθουμε το αίσθημα της προσωπικής ικανοποίησης, καθώς συμβάλλουμε και εμείς σε αυτό το σπουδαίο έργο της αντιμετώπισης του περιβαλλοντικού προβλήματος. Συνεπώς, αποκτούμε οικολογική συνείδηση η οποία αποτελεί σημαντικό εφόδιο για το μέλλον μας.

Όλα τα παραπάνω συμβάλλουν στην αυτοβελτίωση. Κάτι τέτοιο πρέπει να αποτελεί στόχο κάθε ταξιδιού που στοιχείο του είναι η ποιότητα, η πρωτοτυπία και η αναψυχή. Άρα, αυτό που κρίνεται αναγκαίο να γίνει από τον καθένα, είναι να βρει ποια μορφή τουρισμού του ταιριάζει και τον εκφράζει, καθώς το ιδανικό ταξίδι αποτελεί έναυσμα προσωπικής "αναβάθμισης".

Μάρω Κατσαμάκου - Β'3

Είναι ώρα για αστεία στην τάξη ;

Τα παιδιά έχουν εκ γενετής την αίσθηση του χιούμορ, την οποία διαχειρίζονται όσο μεγαλώνουν. Είναι ανάγκη να γελούν και να ψυχαγωγούνται, τόσο στο σπίτι τους, όσο και στο σχολείο. Στη σχολική τάξη, πολλές φορές μάλιστα, οι μαθητές έρχονται σε αντιπαράθεσης με τους καθηγητές τους και τελικά αναζητείται ποιος θα κλάψει τελευταίος και ποιος θα γελάσει, για να τιμωρηθεί. Οπότε, υπάρχει χώρος για αστεία σε κάθε «ευρύχωρη» τάξη;

Η μάθηση μπορεί να συνδυάζεται με τα αστεία και την χαλάρωση. Ίσως μάλιστα να είναι πιο επιτυχημένη και πιο ευχάριστη με το χιούμορ ως «σύμμαχο». Αναλυτικότερα, τα αστεία προσδίδουν ζωντάνια στον τρόπο εκμάθησης των παιδιών. Η διδασκαλία γίνεται πιο προσιτή και οι μαθητές αναπτύσσουν πιο υγιείς σχέσεις με τους καθηγητές τους. Το γέλιο αποτελεί, ακόμη, μέσο ψυχαγωγίας, αφού μεταδίδει χαρούμενο τόνο στην καθημερινότητα των μαθητών και συμβάλλει στην ομαλότερη και δυναμικότερη κοινωνικοποίησή τους. Εκτός αυτού, το χιούμορ αυξάνει το δείκτη ευφυΐας κάθε ατόμου, γεγονός αποδεδειγμένο από ειδήμονες και μελετητές. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί και ως «άμυνα» σε δύσκολες σχολικές καταστάσεις, όπως σε ένα διαγώνισμα, για να αποφορτιστεί η ατμόσφαιρα και να ηρεμήσουν όλοι οι ανήσυχτοι μαθητές, κατά την ώρα της εξέτασης. Συνεπώς, το γέλιο χρειάζεται να αποτελεί τρόπο εκμάθησης και επικοινωνίας στα πλαίσια της διδακτικής ώρας.

Όμως, δύο όψεις έχουν όλα τα νομίσματα, έτσι λοιπόν και το γέλιο. Οι καθηγητές, δηλαδή, δεν προτιμούν αυτό το μέσο διαισθητικής ή το χρησιμοποιούν λανθασμένα. Πιο συγκεκριμένα, οι δάσκαλοι διστάζουν να κάνουν αστεία, διότι δε μπορούν να επιβληθούν στους μαθητές και χάνουν τον έλεγχο. Σε άλλες περιπτώσεις, επιχειρούν με τα αστεία τους να προκαλέσουν γέλιο, αλλά καταλήγουν σε προσβολές εις βάρος του δέκτη(μαθητή). Έτσι, προκαλούνται παρεξηγήσεις μεταξύ καθηγητών-μαθητών και διαταράσσεται η υγιής σχέση τους. Με αυτόν τον τρόπο, οι δάσκαλοι γίνονται αυστηρότεροι και πιο αντιπαθητικοί στους μαθητές και δεν αλληλεπιδρούν ορθά. Άρα, και οι διδάσκοντες έχουν μερίδιο ευθύνης στην «απαγόρευση» του γέλιου στις σχολικές τάξεις.

Από την άλλη, οι διδασκόμενοι με τη σειρά τους, δεν αξιοποιούν τα αστεία και τα χρησιμοποιούν με άξονα κάποιες πονηρές σκέψεις. Τα παιδιά δεν έχουν σκοπό να ψυχαγωγήσουν τους συμμαθητές τους και να ηρεμήσουν το δάσκαλο, αλλά να χάσουν χρόνο από τη διδακτική τους ώρα και να παρεκτραπούν από τη φυσιολογική ροή του μαθήματος. Άλλες φορές μάλιστα προσβάλλουν το ένα το άλλο με ρατσιστικά και κακόγουστα αστεία που συχνά οδηγούν σε διενέξεις. Γενικότερα, οι μαθητές έχουν ως στόχο να αποσπούν την προσοχή των άλλων, δείχνοντας ασέβεια προς τον διδάσκοντα και διαταράσσοντας τη διδασκαλία του. Γίνεται αντιληπτό πως υπάρχουν μαθητές που κάνουν «κατάχρηση» του χιούμορ, μετατρέποντάς το σε ανούσια πράξη.

Συμπερασματικά παρατηρείται πως «το μυστικό συστατικό για την τέλεια συνταγή της μάθησης» είναι η χρήση αστείων στην αίθουσα μόνο όμως... όταν τηρείται το μέτρο !!

Όταν το γέλιο είναι απόν στην τάξη... στις σχέσεις μαθητών-καθηγητών Υπάρχει σχάση !!!

Τι είναι γκράφιτι... Τέχνη ή βανδαλισμός ;

Τελικά τι είναι γκράφιτι, τέχνη ή βανδαλισμός; Αναπάντητο ερώτημα που απασχολεί αρκετά τους ανθρώπους. Άλλοι πιστεύουν ότι είναι μια μορφή τέχνης αρκετά σημαντική και άλλοι ότι είναι μια παράνομη πράξη και πρέπει να τιμωρείται. Εγώ πιστεύω πως το γκράφιτι είναι μια μορφή τέχνης με πολλές ιδιαιτερότητες, αλλά απαραίτητη για την σημερινή κοινωνία.

Αρχικά, τα εντυπωσιακά γκράφιτι με τα όμορφα χρώματα, σχέδια και μηνύματα κάνουν την πόλη ομορφότερη και την απαλλάσσουν από την μονοχρωμία και την μιζέρια. Τα μουντά και κακόγουστα κτίρια γεμίζουν χρώμα και αποκτούν ζωή από τις ζωγραφιές των εφήβων. Επίσης τα γκράφιτι προσπαθούν να μας περάσουν διάφορα μηνύματα, να μας αφυπνίσουν και να μας κάνουν να σκεφτούμε, όπως και οι περισσότερες μορφές τέχνης. Ο καλλιτέχνης θέλει εκτός από το να αφυπνίσει το κοινό του να το κάνει να βιώσει διάφορα συναισθήματα σχετικά με το θέμα που απεικονίζεται στο σχέδιο. Ακόμα και αν τα γκράφιτι θεωρούνται από πολλούς βανδαλισμός, δεν μπορούμε να ξεχάσουμε ότι ο καλλιτέχνης έχει ελευθερία λόγου. Έχει το δικαίωμα να εκφράζει την άποψη και τα συναισθήματά του για κάποιο συγκεκριμένο ζήτημα που αντιμετωπίζει η σημερινή κοινωνία και κανείς δεν μπορεί να του το στερήσει.

Ασφαλώς η αισθητική του κάθε ανθρώπου, αλλά και το πόσο προοδευτικός ή συντηρητικός είναι διαφοροποιεί την αντίληψη του για τη συγκεκριμένη μορφή τέχνης.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ: Ευτυχία ή δυστυχία;

Η τεχνολογία στην εποχή μας έχει εξελιχθεί ραγδαία. Αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής του ανθρώπου, καθώς το επίπεδο της ζωής του έχει βελτιωθεί σημαντικά. Η τεχνολογία διακρίνεται σε πολλές μορφές, όπως η τεχνολογία υπολογιστών, αλλά και τα Μ.Μ.Ε. στα οποία βρίσκονται οι τηλεοράσεις, τα ραδιόφωνα και τα κινητά τηλέφωνα.

Τα κινητά τηλέφωνα παρά τα θετικά που προσφέρουν στον άνθρωπο επιφέρουν πολλά αρνητικά. Αρχικά, χάνεται η αλληλεπίδραση μεταξύ των ανθρώπων. Πολλές φορές, το άτομο προτιμάει να κάνει μια συζήτηση μέσω ενός τηλεφώνου, είτε γραπτά, είτε προφορικά παρά να την κάνει από κοντά. Με αυτόν τον τρόπο περιορίζεται η επικοινωνία και δημιουργείται χάσμα μεταξύ των ανθρώπων. Επίσης, το άτομο εθίζεται στην εικονική πραγματικότητα που προβάλλει το κινητό, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να ζήσει, χωρίς αυτό.

Μέσω των κινητών τηλεφώνων δημιουργούνται επιπτώσεις και στην υγεία του ανθρώπου. Στη ψυχική υγεία παρατηρούνται προβλήματα στον ύπνο, ο χρήστης δυσκολεύεται να κοιμηθεί, επειδή του έχει «μείνει» στο μυαλό κάτι που είδε ή διάβασε. Διαταραχή στη μνήμη μπορεί να συμβεί λόγω της συστηματικής ενασχόλησης με τα κινητά. Τέλος, έχει επιβεβαιωθεί ότι η ακτινοβολία που εκπέμπουν τα κινητά είναι ικανή και για την δημιουργία καρκίνου.

Παρόλα αυτά μπορούμε να προστατευτούμε από τα αρνητικά που μας επιφέρει το κινητό. Η μείωση χρήσης των τηλεφώνων, δηλαδή η ελάχιστη ενασχόληση του ανθρώπου με το κινητό. Συζητήσεις « πρόσωπο με πρόσωπο » και όχι ηλεκτρονικά. Ακόμη οι περιορισμοί στις ώρες ενασχόλησης και η συμμετοχή σε πολύωρες δραστηριότητες. Τελικά, καταλαβαίνουμε ότι θα ήταν καλό αν τα κινητά τηλέφωνα δεν χρησιμοποιούνταν τόσο πολύ. Επομένως, η λύση είναι το μέτρο

Παύλος Καλπαξίδης - Β'1

ΤΑ ΣΤΕΚΙΑ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Στη σημερινή εποχή τα φαστφουντάδικα λειτουργούν ως τα "στέκια" των εφήβων. Οι περισσότεροι νέοι προτιμούν αυτού του τύπου τα φαγάδικα από το σπιτικό φαγητό ή τα άλλα ακριβά εστιατόρια για πολλούς λόγους. Αρχικά, ο κυριότερος λόγος επιλογής των φαστφουντ είναι η παρέα, καθώς σε αυτά πηγαίνουν πολλοί άνθρωποι και κυρίως η νεολαία. Ακόμα, το φαγητό είναι αρκετά νόστιμο και κατά την άποψη των παιδιών γευστικότερο από το σπιτικό. Ένας επιπλέον λόγος επιλογής του φάστφουντ είναι το ότι είναι γρήγορο και αρκετά οικονομικό φαγητό, διότι οι τιμές των άλλων εστιατορίων δεν "χωράνε" στις τσέπες των εφήβων. Το έτοιμο φαγητό ήταν, είναι και θα είναι πάντα η εύκολη λύση, αλλά σίγουρα όχι η πιο θρεπτική.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΛΑΚΚΑ- Α'2

Η τέχνη του θεάτρου

Όπως πολύ καλά, οι περισσότεροι, γνωρίζετε η τέχνη έχει χάσει πλέον κάθε θέση στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα και οπουδήποτε αυτή υπάρχει ακόμα, παλεύει και αγωνίζεται, για να αποφύγει τον παραγκωνισμό και την «εξορία» της.

Συγκεκριμένα η έννοια του θεάτρου έχει χαθεί από τα σχολεία και κανείς είναι αναγκασμένος να δει μια θεατρική παράσταση στα λιγοστά θέατρα και σκηνές που βρίσκουν καταφύγιο οι «καταδιωγμένοι» καλλιτέχνες.

Το θέατρο είναι τέχνη, και τα παιδιά θέλουν να εκφράζονται. Γνωρίζουμε ότι η τέχνη είναι ένα μέσο με το οποίο ο άνθρωπος μπορεί να εκφραστεί και γι'αυτό η τέχνη πρέπει να επιστρέψει στα σχολεία, για να μάθουν οι νέοι πώς να προβληματίζονται και να ευαισθητοποιούν τους μεγαλύτερους, να τους μεταφέρουν σε άλλους κόσμους ή ακόμα και να τους πείθουν ότι πρέπει να κάνουν καλύτερο τον δικό τους. Τέλος, τα παιδιά μέσα από μια θεατρική παράσταση μπορούν να ψυχαγωγηθούν και να χαλαρώσουν μετά από μία δύσκολη μέρα γεμάτη μαθήματα που αποσκοπούν μόνο στην τεχνοκρατική παιδεία των νέων.

Για να γίνει όμως κάτι τέτοιο, για να γίνει το όνειρο πραγματικότητα, θα πρέπει να συνεργαστούμε όλοι, αλλά και ο καθένας ξεχωριστά με το ένστικτο του. Ένα πολύ σημαντικό βήμα πρόδου θα ήταν η συνεργασία των φορέων αγωγής, της οικογένειας και του σχολείου όπου τα παιδιά περνούν το μεγαλύτερο διάστημα της ημέρας τους. Όσον αφορά την οικογένεια οι γονείς πρέπει να αποτελέσουν υγιή πρότυπα για τα παιδιά τους και να τα μυήσουν στον δρόμο της τέχνης. Οφείλουν να τα προτρέπουν να αναπτύξουν τα ταλέντα τους και την κριτική τους σκέψη, ώστε να μην προσκολλώνται σε υποπροϊόντα της τέχνης. Το σχολείο καλό θα ήταν να αποκτήσει τον απαραίτητο εποπτικό εξοπλισμό και να δώσει έμφαση στα μαθήματα που αφορούν την τέχνη. Τέλος, θα ήταν ωφέλιμο να διοργανώνονται περισσότερες εκδρομές και εκδηλώσεις, ώστε να έρχονται τα παιδιά σε επαφή με τον καλλιτέχνη.

Το κράτος και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης μπορούν να παίξουν εξίσου σημαντικό ρόλο στην επαφή των παιδιών με την τέχνη. Η κυβέρνηση και οι δήμοι θα πρέπει να αφιερώσουν περισσότερο χρόνο και χρήματα στη δημιουργία μουσικοθεατρικών σκηνών, πινακοθηκών, βιβλιοθηκών και άλλων κοινόχρηστων χώρων, ώστε να έρχονται οι πολίτες σε επαφή με δημιουργήματα καλλιτεχνών και θεατρικά έργα. Οι νέοι ασχολούνται πολύ με το διαδίκτυο. Έτσι, θα μπορούσαν να δημιουργηθούν ιστότοποι που αναδεικνύονται ταλέντα και να σταματήσουν να προβάλλονται κερδοσκοπικές εκπομπές που δε δίνουν δικαιώματα σε ταλέντα να αναδειχθούν.

Μην αφήσετε την νέα γενιά, το μέλλον του κόσμου, να ξεχάσει τη σημασία του θεάτρου, της μουσικής. Μην τους αφήσετε να ξεχάσουν την έννοια της τέχνης!

Βαγγέλης Κόκκορης - Α'1

Θανατική ποινή

Συχνά, ακούμε από τα ΜΜΕ σοκαριστικά γεγονότα που συμβαίνουν γύρω μας όπως: δολοφονίες, κλοπές, βιασμοί, απαγωγές κ.α. Όταν όμως ο νόμος και τ' ανθρώπινα δικαιώματα παραβιάζονται πρέπει ν' ασκείται η βίαιη τιμωρία της θανατικής ποινής; Γι' αυτό το θέμα μιλήσαμε στην προηγούμενη συνάντησή μας στη ρητορική ομάδα του σχολείου μας.

Στην επιφάνεια πρόβαλλαν πολλά ερωτήματα όπως: όταν αφαιρείς τη ζωή κάποιου, ποια πρέπει να είναι η τιμωρία σου; Όταν φέρεσαι απάνθρωπα σ' ένα παιδί ή σ' έναν ενήλικα και παραβιάζεις τις ελευθερίες του, πρέπει να παραβιάσουν και οι άλλοι το δικαίωμά σου στη ζωή; Οι απόψεις δίστανται.

Πολλοί, υποστηρίζουν ότι η θανατική ποινή, προκαλεί φόβο στους εγκληματίες και τους αποτρέπει από το έγκλημα. Η ιδέα του θανάτου, είναι τρομακτική, όταν βρίσκεται κανείς μια ανάσα μακριά της και άρα δεν μπορεί παρά να λειτουργεί αποθαρρυντικά, για όσους σκοπεύουν να παραβιάσουν τους νόμους της κοινωνίας και του κράτους.

Υποστηρίζουν, ότι οι συγγενείς των θυμάτων δικαιώνονται, καθώς τιμωρούνται αυτοί που φέρθηκαν βίαια σ' αγαπημένα τους πρόσωπα. Καταλαγιάζει μέσα τους έτσι, η επιθυμία της εκδίκησης και νοιώθουν ότι το κακό πέρασε και δεν μπορεί να επαναληφθεί.

Τέλος, υποστηρίζουν ότι η πολιτεία, προστατεύει τους πολίτες της από τη βία εκείνων, που δεν θέλουν ή δεν μπορούν να συμμορφωθούν σε κανόνες δικαίου και παράλληλα, γλυτώνει τα έξοδα της διαμονής τους στις φυλακές.

Άλλοι πάλι, υποστηρίζουν, ότι με τη θανατική ποινή δεν σταματάς το έγκλημα. Στις χώρες που εφαρμόζεται ακόμα, όπως π.χ. στην Αμερική και αλλού, εγκλήματα εξακολουθούν να διαπράττονται με τρόπους απάνθρωπους, που προκαλούν φόβο και σύγχυση στους πολίτες τους.

Υποστηρίζουν ότι η εκδίκηση, δεν πρέπει να θεωρείται ως απονομή δικαιοσύνης. Σκοπός της τιμωρίας πρέπει να είναι ο σωφρονισμός του εγκληματία που πρέπει και αυτός να προστατεύεται από το κράτος, γιατί η θανατική ποινή είναι απάνθρωπη.

Τέλος, ότι τα θύματα δεν επιστρέφουν πίσω και υπάρχει πάντα, η περίπτωση του λάθους, που μπορεί να οδηγήσει στη καταδίκη κάποιου αθώου και η αναγνώριση του οποίου, εκ' των υστέρων, δεν θα μπορεί ν' αλλάξει τα γεγονότα.

Εσείς τι λέτε; Θεωρούνται οι χώρες που εφαρμόζουν τη θανατική ποινή ως παράδειγμα προς μίμηση ή προς αποφυγή;

Εμείς καταλήξαμε ότι, στη βάση του ηθικού δικαίου και των νόμων του κράτους, η προστασία της ζωής και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας είναι αναφαίρετο δικαίωμα όλων. Αυτό βέβαια, προϋποθέτει ότι οι άνθρωποι, θα πρέπει να μαθαίνουν από νωρίς να σέβονται ο ένας τον άλλον, να ορίζουν την ελευθερία τους εκεί που σταματάει η ελευθερία του άλλου, ν' αγαπούν τον συνάνθρωπό τους. Οι φορείς αγωγής, δηλ. η οικογένεια, το σχολείο, το κράτος, θα πρέπει, να διδάσκουν και να εξασφαλίζουν, την ισότητα, την παιδεία, την υγεία, την ελευθερία, την εργασία για όλους, ώστε, κανείς να μην καταφεύγει στη βία, από έλλειψη αυτοεκτίμησης, παιδείας, ή ανάγκης.

Αχλαδή Χριστίνα-Ταξιαρχία - Α2

Ρητορικές..αναζητήσεις

Στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του σχολείου μας δημιουργήθηκε η Ομάδα Ρητορικής Τέχνης. Δυο ομάδες μαθητών καλούνται να επιχειρηματολογήσουν υπέρ ή κατά ενός άγνωστου θέματος αναλαμβάνοντας το ρόλο του Λόγου ή του Αντιλόγου(η κάθε ομάδα επιλέγει τρεις ομιλητές). Η ομάδα του λόγου πρέπει να πείσει τους κριτές ότι υπήρχε ένα πρόβλημα που θα λυθεί με τον τρόπο που προτείνει, ενώ η ομάδα του αντιλόγου οφείλει να πείσει τους κριτές ότι δεν υπήρχε πρόβλημα ή δεν θα λυθεί με τον τρόπο που προτείνει η άλλη ομάδα. Η κάθε ομάδα έχει είκοσι λεπτά, για να προετοιμάσει τις ομιλίες της. Κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας επιτρέπεται η χρήση βοηθημάτων (βιβλίων, περιοδικών, σημειώσεων κλπ), απαγορεύεται, όμως, η χρήση ηλεκτρονικών μέσων, όπως κινητά τηλέφωνα, υπολογιστές κλπ.

Ο πρώτος ομιλητής του λόγου ορίζει το θέμα δίνοντας το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα γίνει η συζήτηση, προχωράει στην επιχειρηματολογία της ομάδας του και παρουσιάζει επιγραμματικά τα βασικά σημεία της ομιλίας του. Ο πρώτος ομιλητής του αντιλόγου αποδέχεται τον ορισμό του λόγου, εκθέτει τη θέση της δικής του ομάδας, αντικρούει τα επιχειρήματα του α' ομιλητή του λόγου και παρουσιάζει επιγραμματικά τα βασικά σημεία της ομιλίας του. Οι δύο επόμενοι ομιλητές (λόγος και αντίλογος) προχωρούν κατά τον ίδιο τρόπο αντικρούοντας τα επιχειρήματα του αντιπάλου και αναλύοντας καινούρια επιχειρήματα της ομάδας τους. Ο τρίτος ομιλητής του λόγου αντικρούει τα επιχειρήματα του δεύτερου ομιλητή του αντιλόγου και κάνει σύνοψη των επιχειρημάτων της ομάδας του. Ο τρίτος του αντιλόγου κάνει σύνοψη των επιχειρημάτων της ομάδας του. Ερωτήσεις επιτρέπονται από την αντίπαλη ομάδα μετά το 1ο λεπτό και πριν το 5ο λεπτό κατά τη διάρκεια της ομιλίας των δυο πρώτων ομιλητών, ενώ ερωτήσεις στους συνόπτες δεν επιτρέπονται.

Στόχος του ρητορικού αγώνισματος είναι η καλλιέργεια της κριτικής σκέψης των νέων, δίνοντάς τους την ευκαιρία να διαγωνιστούν μέσα σε ένα πλαίσιο κανόνων. Οι κανόνες τους επιτρέπουν να αναπτύξουν τις ικανότητές τους στη λογική διάρθρωση των επιχειρημάτων, την πειθαρχημένη συνεργασία με τους συμπαίκτες τους και στην κριτική των θέσεων της αντίπαλης ομάδας. Κι όλα αυτά... μέσω ενός παιχνιδιού!!!

Αγγελική Λισγάρα

Η Ρητορική Ομάδα Γυμνασίου

Μαριλένα Ξαντωνίδη, Χριστίνα Αχλαδή, Έλενα Δάρα, Εύα Τσίγκου, Παναγιώτα Χρονοπούλου, Κα Ελένη Σπυροπούλου, Κα Αγγελική Λισγάρα

Η Ρητορική ως παιχνίδι

Η εξέλιξη του αθλητή

Στο περιβάλλον του αθλητισμού, η εξέλιξη του αθλητή εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τον ίδιο. Το πόσο «θέλει» να δουλέψει, το πώς μετατρέπει τα «θέλω» του σε προσπάθεια, πόση ένταση θα βάλει σε ό,τι κάνει, πόσο θα «επενδύσει» στο άθλημά του.

Η βελτίωσή του καθορίζεται από την ποσότητα και ποιότητα της προπόνησής του, τη σωματική του κατάσταση, την ξεκούρασή του, τη διατροφή του και την ψυχο-πνευματική του λειτουργία. Είναι οι πέντε βασικοί τομείς που «επηρεάζουν» την ανάπτυξη του αθλητή: πόση και τι είδους προπόνηση θα κάνεις εστιάζοντας σε τεχνικά στοιχεία του αθλήματος, πόση γυμναστική θα χρειαστεί, για να αποκτήσεις τη φυσική και σωματική κατάσταση που επιθυμείς, πόσο θα εστιάζεις στην αποθεραπεία και την ξεκούρασή σου για να είσαι «έτοιμος» στην επόμενη προπόνηση, τι θα επιλέξεις ως διατροφή, για να έχεις την απαιτούμενη ενέργεια και πόσο θα δουλέψεις τα ψυχο-πνευματικά στοιχεία, για να πετύχεις την καλύτερη δυνατή απόδοση.

Αν ένας μαθητής διαβάσει 20 λεπτά για τις εξετάσεις ενός μαθήματος, θα περιμένει βαθμό για διάβασμα 20 λεπτών. Αν διαβάσει 2 ώρες, η απόδοση θα είναι μάλλον καλύτερη. Το ίδιο ισχύει στον αθλητισμό, το ίδιο ισχύει και στην καθημερινή δραστηριότητα των ανθρώπων: όσο περισσότερα επενδύεις, τόσο περισσότερα αναμένεις... Στον αθλητισμό δεν κάνεις θυσίες, επενδύσεις κάνεις!

Αν πηγαίνεις προπόνηση και αποδίδεις στο 60%, αποφεύγεις να κάνεις τη γυμναστική που απαιτείται, «ξεχνάς» την αποθεραπεία και την ξεκούραση, τρέφεις χωρίς πλάνο και παραβλέπεις να δουλέψεις ό,τι σε «δυσκολεύει» από τα ψυχολογικά στοιχεία, ποιό θα είναι το αποτέλεσμα;

Ένας αθλητής ερωτώμενος αν έδινε πάντα τον καλύτερό του εαυτό απάντησε: «Δεν κάνω μισο-δουλειές. Αν κάνεις μισο-δουλειές, περίμενε μισο-αποτελέσματα!».

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΧΑΤΖΗΘΩΜΑ - Α'2

Ο αγαπημένος μου αθλητής...

Ο Λιονέλ Αντρές Μέσι Κουτσιτίνι, γεννήθηκε στις 24 Ιουνίου 1987, γνωστός και ως Λέο Μέσι, είναι Αργεντινός διεθνής ποδοσφαιριστής, ο οποίος αγωνίζεται στην θέση του επιθετικού για λογαριασμό της Μπαρτσελόνα και της εθνικής Αργεντινής. Γνωστός με το ψευδώνυμο «La Pulga» λόγω της εκρηκτικότητας και του ύψους του, και έχοντας λάβει αρκετές βραβεύσεις, θεωρείται ένας από τους κορυφαίους ποδοσφαιριστές στην ιστορία. Ο Λιονέλ Μέσι αγωνιζόταν με την Νιούελς Ολντ Μπόις στην Αργεντινή προτού μετακομίσει στην Ευρώπη για λογαριασμό της Μπαρτσελόνα σε ηλικία 13 ετών. Μεταξύ των αρκετών τίτλων που έχει κατακτήσει, περιλαμβάνονται τέσσερα Τσάμπιονς Λιγκ, επτά Πρωταθλήματα Ισπανίας, τρία Ευρωπαϊκά Σούπερ Καπ, δύο Παγκόσμια Κύπελλα Συλλόγων, ένα χρυσό ολυμπιακό μετάλλιο και ένα Παγκόσμιο Κύπελλο U-20. Είναι έτσι ο αλλοδαπός ποδοσφαιριστής με τους περισσότερους τίτλους στην ιστορία της Μπαρτσελόνα (25 τίτλοι τον Αύγουστο 2015).

Η καριέρα του είχε πολλές διακυμάνσεις λόγω σημαντικών προβλημάτων υγείας τα οποία όμως λύθηκαν με την άφιξή του στην Ισπανία. Όταν ήταν 11 χρόνων, μετά βίας έφτανε σε ύψος το 1,45 cm. Αν και το ταλέντο του Λιονέλ Μέσι στο ποδόσφαιρο ήταν αναμφισβήτητο, το μέλλον του στο άθλημα δεν ήταν βέβαιο. Αιτία, το ιατρικό πρόβλημα με την ανεπάρκεια αυξητικής ορμόνης που αντιμετώπιζε. «Ήμουν πάντα ο κοντύτερος και με διαφορά. Είχα το ύψος 8χρονου ή 9χρονου και αυτό ήταν εμφανές και στο γήπεδο και στην καθημερινότητά μου», είπε κάποτε σε συνέντευξή του. Η λύση για τον Μέσι ήταν η θεραπεία με ενέσεις αυξητικής ορμόνης, η οποία όμως κόστιζε ακριβά. Χωρίς αυτή, στην καλύτερη περίπτωση, το ύψος του θα έφτανε το 1,50 cm. Ο πατέρας του ήταν εργάτης και η μάνα του καθαρίστρια. Δεν μπορούσαν να πληρώνουν τα σχεδόν χίλια ευρώ τον μήνα, για τις ενέσεις λεβοθυροξίνης του Λίο..

Παρά την κακή σωματική ανάπτυξη, ο μικρός Μέσι «γυάλισε» στον αγωνιστικό διευθυντή της Μπαρτσελόνα, Κάρλες Ρέσακ. Όταν τον είδε να παίζει, ήταν σίγουρος για το τι θα μπορούσε να προσφέρει στους Καταλανούς. Αν και γνώριζε για το πρόβλημα με την υγεία και τη θεραπεία που απαιτούνταν, θεώρησε ότι το κόστος για ένα τέτοιο νέο παίκτη ήταν μικρό. Έτσι, ζήτησε από τον Μέσι να μετακομίσει μαζί με την οικογένειά του στη Βαρκελώνη, για να προπονηθεί στη Μασία, τη διάσημη ακαδημία της Μπαρτσελόνα....

Κρανώτης Βαγγέλης - Α'1

Η διατροφή και η άθληση

Ένας από τους πλέον βασικούς παράγοντες για τη διασφάλιση της υγείας των εφήβων είναι ο συνδυασμός συστηματικής άθλησης και ισορροπημένης υγιεινής διατροφής. Η απουσία σωματικής άθλησης και οι ανθυγιεινές διατροφικές συνήθειες οδηγούν στην αύξηση του σωματικού βάρους, καθώς και στην υπονόμηση της ορθής λειτουργίας του οργανισμού. Γι' αυτό το λόγο, οι έφηβοι θα πρέπει να ακολουθούν ένα συστηματικό πρόγραμμα άσκησης, αλλά και μια ισορροπημένη διατροφή.

Η άθληση είναι μία από τις σπουδαιότερες και ωραιότερες δραστηριότητες ενός εφήβου, καθώς μέσα απ' αυτή του δίνεται η δυνατότητα να εκφράσει το αγωνιστικό του πνεύμα και να καλλιεργήσει τις δημιουργικές του δυνάμεις. Η συστηματική άσκηση καλλιεργεί το σώμα του εφήβου ώστε να αποκτήσει ανθεκτικότητα στην κούραση και τις ασθένειες. Όμως, η άθληση δε συνδέεται μόνο με τη σωματική άσκηση και την υγεία του παιδιού, αλλά έχει άμεση σχέση με την πνευματική, ψυχική και ηθική καλλιέργειά του. Η συνεχή άσκηση συντελεί στην αρμονική διάπλαση του σώματος και στη φυσιολογική λειτουργία του οργανισμού. Προσφέρει ψυχαγωγία, καθώς αποτελεί ευκαιρία για ξεκούραση από την πίεση και το άγχος της καθημερινότητας. Το παιδί που αθλείται αξιοποιεί σωστά τον ελεύθερο του χρόνο και απομακρύνεται από νωθρές μορφές ψυχαγωγίας. Επομένως, η συστηματική άσκηση, διαπλάθει «καλούς καγαθούς» εφήβους.

Αλλά και η υγιεινή διατροφή προσφέρει πολλά οφέλη στη ζωή των εφήβων. Πιο συγκεκριμένα, η σωστή διατροφή οδηγεί στην καλή υγεία, η οποία με τη σειρά της εξασφαλίζει ποιότητα ζωής στην καθημερινότητα του παιδιού προστατεύοντάς το από αρρώστιες και προβλήματα υγείας. Παράλληλα, όμως, μια ισορροπημένη διατροφή που χαρακτηρίζεται από την ποικιλία τροφίμων μας βοηθά και στο να ζούμε πιο ήρεμα και χαρούμενα. Βελτιώνει την αυτοπεποίθηση και την ψυχική διάθεση των εφήβων, αφού το σώμα τους είναι υγιές και λεπτό. Τέλος, συμβάλλει στην εξασφάλιση ευεξίας, μακροζωίας και στη φυσιολογική ανάπτυξή τους.

Ο σύγχρονος άνθρωπος έφηβος, όμως, φαίνεται να αδιαφορεί για όλα αυτά τα οφέλη της συστηματικής άσκησης και της υγιεινής διατροφής και να απομακρύνεται όλο και περισσότερο από την υιοθέτηση αυτών των συνηθειών ζωής.

Οι παράγοντες που επηρεάζουν έναν έφηβο να μην ακολουθήσει ένα πρόγραμμα συστηματικής άθλησης είναι αρκετοί. Πιο συγκεκριμένα, απουσιάζουν αθλητικά και πολιτιστικά κέντρα, όπου θα μπορούν να γυμναστούν. Τα σχολεία και η οικογένεια δεν τα ωθούν να ασχοληθούν με αυτό. Ο ελεύθερός τους χρόνος είναι ελάχιστος με αποτέλεσμα το λιγοστό χρόνο που τους απομένει να θέλουν να τον περάσουν με τους φίλους τους ή παίζοντας ηλεκτρονικά παιχνίδια και όχι σε ένα γυμναστήριο.

Οι έφηβοι δεν ασχολούνται με τη διατροφή τους και δεν τρώνε υγιεινά. Αυτό καταρχάς οφείλεται σε ότι έχει αυξηθεί, στις μέρες μας, η κατανάλωση γρήγορου φαγητού, με αποτέλεσμα τα παιδιά να το έχουν υιοθετήσει ως συνήθεια. Ακόμη, η σύγχρονη γυναίκα ως εργαζόμενη, λόγω των έντονων ρυθμών ζωής και της έλλειψης ελεύθερου χρόνου δεν προλαβαίνει να ασχοληθεί με τη μαγειρική και να ετοιμάσει υγιεινά γεύματα για τα παιδιά της. Τέλος, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και οι διαφημίσεις προωθούν και προβάλλουν τυποποιημένα προϊόντα, που όχι μόνο δεν ωφελούν τα παιδιά, αλλά και σε αρκετές περιπτώσεις βλάπτουν και την υγεία τους.

Όλοι οι νέοι πρέπει να αρχίσουν να ασχολούνται με τη συστηματική τους άθληση και την υγιεινή διατροφή τους. Αν το

κάνουν αυτό, θα δουν τρομερές αλλαγές στην υγεία αλλά και στη ζωή τους. Εσύ προσέχεις την υγεία σου; Αν όχι ενημερώσου και ακολουθή μια ισορροπημένη διατροφή και ένα συστηματικό πρόγραμμα άσκησης. Πιστέψτε με... αξίζει τον κόπο!

Αμφιτρίτη Ρήγου- Α1

Αθλητισμός και Νέοι

Τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότερα παιδιά ασχολούνται με τη σωματική άσκηση και τον αθλητισμό. Βέβαια, θα πρέπει να τα ξεχωρίζουμε, διότι άλλο η απλή γυμναστική και άλλο ο αθλητισμός ή ο πρωταθλητισμός, όπως και άλλο το παιδί του νηπιαγωγείου και άλλο αυτό του λυκείου. Είναι κοινή πεποίθηση ότι η πρακτική αυτή, που ξεκίνησε από τις ΗΠΑ και την Ευρώπη πριν από αρκετά χρόνια, έφτασε και στη χώρα μας. Όμως όλοι ξέρουμε, τα αμέριμνα παιχνίδια στις αλάνες, που είχαν κύριο σκοπό την ψυχαγωγία, αντικαταστάθηκαν σήμερα από την οργανωμένη άθληση με αυστηρή τήρηση των κανόνων και συστηματική προπόνηση, που σε ορισμένες περιπτώσεις καταντά να είναι εξοντωτική. Οι εικόνες στην τηλεόραση με τους επευφημούμενους πρωταθλητές είναι έντονα ερεθίσματα για τους επίδοξους πρωταθλητές και εντατικοποιούν τις προσπάθειες.

Όποια όμως κι αν είναι η περίπτωση, όλοι ξέρουμε ότι ο αθλητισμός κάνει πολύ καλό στην υγεία και πρέπει τα παιδιά να γυμνάζονται και να αθλούνται, αρχίζοντας από τη νηπιακή ηλικία. Είναι μάλιστα απαραίτητο να λαμβάνουμε πάντα πολύ σοβαρά υπόψη μας τις απώτερες ευεργετικές επιδράσεις της σωματικής άσκησης, που έχουν σχέση με το σωματικό βάρος (είναι γνωστό ότι τα παιδιά μας είναι από τα πλέον υπέρβαρα στην Ευρώπη) και τις καρδιαγγειακές παθήσεις. Τα προβλήματα αυτά εμφανίζονται στις μεγαλύτερες ηλικίες, αλλά όπως είναι επιστημονικά αποδεδειγμένο αρχίζουν από την ηλικία των 3 χρόνων.

Ραφαέλα Σφρακιανάκη - Α'2

ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ

"Υπόσχομαι στην τιμή μου να εκτελώ το καθήκον μου προς το Θεό και την Πατρίδα να βοηθώ κάθε άνθρωπο σε κάθε περίπτωση και να τηρώ το Νόμο των Προσκόπων"

Αυτά τα λόγια (η προσκοπική υπόσχεση) λέγονται πάνω από 100 χρόνια από σχεδόν 18.000.000 ανθρώπους σε 217 χώρες.

Ο Προσκοπισμός είναι το ισχυρότερο εξωσχολικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα στον κόσμο, βασισμένο στο εκπαιδευτικό σύστημα της Μαρίας Μοντεσόρι που έχει αποσπείρει τις σημαντικότερες τιμητικές διακρίσεις όλων των δημοκρατικών κρατών του πλανήτη με εκατοντάδες χιλιάδες ενεργά μέλη και ένθερμους υποστηρικτές οι οποίοι έζησαν μεγάλο κομμάτι της ζωής τους στα προσκοπικά δρώμενα.

Αυτή η εθελοντική και παιδαγωγική κίνηση δημιουργήθηκε το 1907 από τον Λόρδο Μπέηντεν Πάουελ, ο οποίος κατόπιν από το Λονδίνο. Η 1η Αυγούστου θεωρείται επίσημα, από την Παγκόσμια Οργάνωση Προσκοπικής Κίνησης ως η ημέρα που ξεκίνησε ο Προσκοπισμός.

Ο Λόρδος Πάουελ, όταν ακόμη υπηρετούσε ως Ήλαρχος στον Αγγλικό Στρατό των Ινδιών το 1884, αντιλήφθηκε ότι η εκπαίδευση των στρατιωτών του χώλαινε, καθώς δεν είχαν καλή στρατιωτική διαπαιδαγώγηση. Με το θέμα αυτό ασχολήθηκε πολύ και, το 1889 εξέδωσε σχετικό φυλλάδιο, το οποίο ονόμασε "Βοήθημα για τους ανιχνευτές του Στρατού". Τον επόμενο χρόνο οι Άγγλοι βρέθηκαν σε εμπόλεμη κατάσταση στη Νότια Αφρική. Ο Μπέηντεν - Πάουελ υπηρετούσε ως φρούραρχος της πόλης Μαϊφκινγκ, έχοντας λάβει το βαθμό του Στρατηγού. Η

Σήμα Προσκοπισμού

πόλη του πολιορκήθηκε από τους Μπόερς και διέθετε δύναμη μόνον 700 ανδρών της Αστυνομίας και εθελοντών. Τότε ο Πάουελ κάλεσε τα παιδιά της πόλης να βοηθήσουν στις δευτερεύουσες στρατιωτικές εργασίες. Η βοήθεια αυτή ήταν τόσο χρήσιμη, που ο Στρατηγός σκέφτηκε την παροχή συστηματικής εξωσχολικής εκπαίδευσης στους νέους, ώστε να αποκτούν ικανότητες και δεξιότητες που θα τους βοηθούσαν να αντεπεξέλθουν στις δυσκολίες της ζωής. Το 1907 έθεσε την ιδέα του σε εφαρμογή, δημιουργώντας μια εκπαιδευτική κατασκήνωση στο νησί Μπράουνσι της Αγγλίας.

Ο Προσκοπισμός στην Ελλάδα γεννήθηκε το 1910, ιδρυτής του ο Αθανάσιος Λευκαδίτης, ο οποίος γνώρισε την ύπαρξη του Προσκοπισμού στο Λονδίνο κατά τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1908. Ο Αθ. Λευκαδίτης ως καθηγητής φυσικής αγωγής είχε επιλέξει ομάδα φίλαθλων και οικολόγων μαθητών, με τους οποίους πήγαινε εκδρομές τις Κυριακές στα βουνά της Αττικής και τους εξηγούσε τα μέσα εφαρμογής του προσκοπικού συστήματος. Η ομάδα αυτή με τον ιδρυτή της, αποτέλεσε τον πυρήνα του Ελληνικού Προσκοπισμού.

Ο Προσκοπισμός, βέβαια, δεν έχει μόνο φίλους, έχει και εχθρούς. Ο Χίτλερ διέλυσε τον Προσκοπισμό όχι μόνο στη ναζιστική Γερμανία, αλλά και σε όσες χώρες επέβαλε γερμανική κατοχή. Θεωρούσε κομμουνιστές τους Προσκόπους λόγω της ρητορικής τους για ισότητα, παγκόσμια συναδέλφωση και ανεξίτηρησκα. Την επιλογή του να ιδρύσει τη δική του Νεολαία, που φυσικά θεωρούσε τον Προσκοπισμό επικίνδυνο ανταγωνιστή της, μιμήθηκαν και οι δικοί μας δικτάτορες Μεταξάς και Παπαδόπουλος, κατά την επταετία ο Προσκοπισμός όπως και άλλες οργανώσεις

διώχθηκαν, ειδικά στα μεγάλα αστικά κέντρα θεωρήθηκαν εστίες αντίστασης. Δεν είναι λίγες οι συλλήψεις Προσκόπων με την κατηγορία της οργάνωσης αντιδικτατορικής δράσης εντός προσκοπικών ομάδων.

Σήμερα, το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων απασχολεί παιδιά και εφήβους από 7 μέχρι 18 ετών, που χωρίζονται σε τρεις κλάδους ανάλογα με την ηλικία τους, και νέους έως 30 ετών. Και οι τέσσερις Κλάδοι (λυκόπουλων, προσκόπων, ανιχνευτών και δικτύου) λειτουργούν με την επίβλεψη και την ευθύνη εκπαιδευμένων ενηλίκων εθελοντών που τους βοηθούν ν' ανακαλύπτουν τις κλίσεις και τα ενδιαφέροντά τους και να διαπαιδαγωγούνται στη συνεργασία και την υπευθυνότητα.

Το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων είναι μία σύγχρονη Κίνηση για τους σημερινούς νέους, τους αυριανούς πολίτες. Αγκαλιάζει όλα τα σύγχρονα προβλήματα της νεολαίας μας. Από την εκπαίδευση μέχρι την ανεργία και από τα ναρκωτικά μέχρι την προστασία του περιβάλλοντος.

Στους σεισμούς της Καλαμάτας, της Θεσσαλονίκης και της Αθήνας, στις πυρκαγιές της Πελοποννήσου, της Πάρνηθας και σε κάθε δύσκολη στιγμή, ο κρατικός μηχανισμός είχε έναν δυνατού συμπαίκτη και συμπαραστάτη. Ίσως αυτό να εξηγεί γιατί η Πολιτεία από τον Ελευθέριο Βενιζέλο, που τους θεωρούσε στυλοβάτες του έθνους, μέχρι τον Αρχιτρούσκοπο Κωστή Στεφανόπουλο, που τους έθεσε υπό την αιγίδα του Προέδρου της ελληνικής Δημοκρατίας, τους προσέφερε τις σημαντικότερες τιμές της ελληνικής Δημοκρατίας.

Ο Πρόσκοπος, εκ φύσεως μετριοπαθής, δημοκράτης, οικολόγος και ανθρωπιστής, μαθαίνει να είναι πατριώτης και όχι εθνικιστής, μαθαίνει να στηρίζει όποιον το έχει ανάγκη, χωρίς να ξετάζει φύλο, φυλή ή θρησκεία.

Στην τελετή απονομής τιμής των Προσκόπων του Έθνους, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωστής Στεφανόπουλος είχε πει: "Να έχετε όμως μέσα στην καρδιά πάντοτε τη βεβαιότητα, ότι γενόμενοι Πρόσκοποι και δίνοντας αυτή την ωραία Προσκοπική Υπόσχεση αποφασίσατε για όλη σας της ζωή να είστε υπεύθυνοι πολίτες".

«Μια φορά πρόσκοπος, πάντα πρόσκοπος»

Νικόλ Μαστρογιάννη-Α΄1

Λόρδος Μπέηντεν Πάουελ

Homo Erectus

... εμάς κυριολεκτικά μας ενώνει η μουσική

Είμαστε πέντε μέλη που μένουμε Κορυδαλλό, Άλιμο, Δάφνη, Κυψέλη, Αιγάλεω. Συναντιόμαστεγια να παίξουμε!!

Οι «Homo Erectus» (groovy/heavy metal- μαθητικό σχήμα) έπαιξαν στη σκηνή του SCHOOLWAVE τον Ιούλιο του 2017. Η δημοσιογραφική ομάδα του σχολείου μας τους συνάντησε και ...μας μετέφεραν στο μαγικό κόσμο της μουσικής!!!

✍ Πότε δημιουργήθηκε η μπάντα και πόσα χρόνια δουλέψατε γι αυτό;

Η μπάντα δημιουργήθηκε το 2015. Βέβαια, δουλεύαμε τρία με τέσσερα χρόνια, για να καταλήξουμε σε αυτή τη σύνθεση.

✍ Πώς προέκυψε το όνομα της μπάντας;

Δεν υπήρχε κάποιος συγκεκριμένος λόγος. Ψάχναμε ονόματα και ο καθένας εξέφραζε τη γνώμη του. Τελικά, καταλήξαμε σε αυτό το όνομα, χωρίς να συμβολίζει κάτι το συγκεκριμένο. Είναι κάτι που μένει στο μυαλό, δεν ξεχνιέται εύκολα. Αυτός ήταν ο στόχος μας.

✍ Τι είδους μουσική παίζετε;

Το στυλ μουσικής της μπάντας δεν είναι κάτι καθορισμένο, αλλά ποικίλλει. Έχει στοιχεία groove, αλλά ορισμένες φορές ο ήχος είναι μελωδικός. Δεν υπάρχει σταθερή βάση κι η χροιά ποικίλλει από κομμάτι σε κομμάτι..

✍ Πώς «δουλεύετε» τα κομμάτια σας;

Εκφράζει ο καθένας τις ιδέες του, τις συζητάμε όλοι μαζί και καταλήγουμε σε κάτι δημιουργικό με την προϋπόθεση να

είναι αρεστό σε όλους

✍ Ποιες θεωρείτε ως βασικές μουσικές επιρροές σας;

Pantera, System of a down, Rainbow....

✍ Από ποια ηλικία ασχολείστε με τη μουσική;

Περίπου... από εννέα χρονών

✍ Τι είναι μουσική για εσάς;

Η μουσική μάς κάνει να ξεπερνάμε τα όρια μας και να ξεφεύγουμε από τους γρήγορους ρυθμούς της καθημερινότητας. Είναι μέσο έκφρασης κι επικοινωνίας.

✍ Ποιος είναι ο αγαπημένος σας στίχος/ μότο;

Princess this is war (το οποίο είναι κι όνομα από κομμάτι μας)

✍ Πώς νιώσατε που παίξατε στο SCHOOLWAVE... μπροστά σε τόσο μεγάλο κοινό;

Είχαμε παίξει ξανά σε μεγάλο κοινό, αλλά το κοινό του SCHOOLWAVE είναι πολύ σπάνιο. Σε κάνει να αισθάνεσαι πάρα πολύ ωραία, σε απογειώνει. Όμως, ήταν πρώτη φορά που παίξαμε δικά μας κομμάτια. Ήταν ένα όνειρο που έγινε πραγματικότητα...

Ευχαριστούμε πολύ τους μαθητές **Βαγγέλη Βαλλιανάτο, Θεοφανία Ταμπουράκη, Μαίρη Κανταρτζή, Μαρία Σακκά** για την απομαγνητοφώνηση της συνέντευξης και τις φωτογραφίες

"Η τάξη μας" με την τάξη μας

Στο πλαίσιο της αγάπης μας για το θέατρο και για την προετοιμασία μας για την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου, το Σάββατο 14 Οκτωβρίου 2017 στις 20:00, παρακολουθήσαμε τη θεατρική παράσταση «Η τάξη μας», του Ταντέους Σλομποντζιάνεκ. Ένα σπουδαίο πολωνικό έργο που παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο Εθνικό Θέατρο. Η σκηνοθεσία ήταν του Τάκη Τζαμαργιά, ενώ την πρωτότυπη μουσική της παράστασης υπέγραψε ο Δημήτρης Μαραμής, ο οποίος εμπνεύστηκε από την πολωνική και εβραϊκή μουσική παράδοση.

Από την περιγραφή της παράστασης:

Ένα σπουδαίο κείμενο της σύγχρονης ευρωπαϊκής δραματουργίας, γραμμένο το 2009, το έργο του πολωνού Ταντέους Σλομποντζιάνεκ, καταγράφει με ψυχραιμία, αλλά και γερές δόσεις συναισθήματος, πώς οι ιστορικές συγκυρίες στιγματίζουν τις ζωές των ανθρώπων, φέρνουν στην επιφάνεια τον «κρυμμένο» μας εαυτό και διαλύουν τους πιο ισχυρούς ανθρώπινους δεσμούς. Το έργο έχει μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες και έχει παρουσιαστεί με τεράστια επιτυχία στο Ισραήλ, στην Ουγγαρία, στις Ηνωμένες Πολιτείες, στην Ιταλία, στον Καναδά, στη Σουηδία και στη Μεγάλη Βρετανία. Έχει κερδίσει το αναγνωρισμένο βραβείο «Nike» το 2010 - το κορυφαίο Πολωνικό βραβείο λογοτεχνίας - που για πρώτη φορά απενεμήθη σε θεατρικό έργο. Επίσης κατατάχθηκε ανάμεσα στα καλύτερα σύγχρονα ευρωπαϊκά έργα που γράφτηκαν κατά το 2009/10, από το European Theatre Convention.

Το έργο βασίζεται σε αληθινή ιστορία και αφορά στα γεγονότα της πόλης Γιεντβάμπνε στην Πολωνία, όταν κατά τον Β' Παγκό-

σμιο πόλεμο και υπό την γερμανική κατοχή, οι Εβραίοι κάτοικοι της πόλης δολοφονήθηκαν από τους Καθολικούς συντοπίτες τους. Πρόκειται για την αφήγηση της ζωής 10 πολωνών συμμαθητών, που τους συνδέει η εθνικότητα και τους χωρίζει η θρησκεία. Όταν όμως ο ναζισμός εισβάλλει στη χώρα τους, οι σχέσεις που είχαν κτιστεί μέσα στη σχολική τάξη καταρρέουν. Θηριωδία και μίσος παίρνουν τη θέση της συνύπαρξης και της αλληλοϋποστήριξης. Το μίσος γεννά νέο μίσος και ο άνθρωπος βγάζει στην επιφάνεια τα πιο απρόβλεπτα στοιχεία του εαυτού του. Άραγε ο χρόνος μπορεί να επουλώσει τις πληγές; Το σήμερα να αθωώσει το χτες; Πώς ησυχάζει η ψυχή, όταν έχει αποκαλύψει τις πιο σκοτεινές πτυχές της;

<https://www.n-t.gr/el/events/ourclass>

ΟΜΑΔΑ STEM

Το ακρωνύμιο STEM (Science, Technology, Engineering, Mathematics) πρωτοεμφανίστηκε στις ΗΠΑ το 2001 και αναφερόταν στον ολοκληρωμένο και ενοποιημένο σχεδιασμό της διδασκαλίας συγκεκριμένων επιστημών σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Οι τομείς αυτοί προέρχονται από τις θετικές και φυσικές επιστήμες, με κυρίαρχη την επιστήμη των υπολογιστών να διατρέχει όλα τα επιμέρους κομμάτια του. Η έμφαση πλέον δίνεται στη βιωματική γνώση, στις ερευνητικές και διαθεματικές εργασίες και δραστηριότητες. Όλα τα παραπάνω προάγουν την υπολογιστική και αλγοριθμική σκέψη, την διεπιστημονικότητα, την συνεργασία και τη γνώση, απαραίτητες δεξιότητες για τον εργαζόμενο και τον πολίτη του μέλλοντος.

Η εκπαιδευτική ρομποτική με LEGO Mindstorms περιλαμβάνει την κατασκευή ενός λειτουργικά αυτόνομου και

πολύπλοκου ρομπότ, προγραμματισμένου από τα ίδια τα παιδιά. Σκοπός είναι να κατανοήσουν εμπειρικά έννοιες (όπως για παράδειγμα απόσταση, χρόνος μάζα, τριβή, μεταβλητές, μηχανική, μοτίβα, αλγόριθμος) από τα Μαθηματικά, την Πληροφορική, τη Φυσική και άλλες επιστήμες, πολύ πιο εύκολα, πολύ πιο συναρπαστικά, απελευθερώνοντας όλη την παιδική ενέργεια και φαντασία.

Διαπιστώνοντας την αξία των παραπάνω δημιουργήθηκε η ομάδα STEM που σε πρώτο στάδιο ασχολείται με την εκπαιδευτική ρομποτική και δεύτερο χρόνο θα αξιοποιήσει την πλακέτα Arduino και το raspberry pi 3.

Χρυσόστομος Ξάνθος, Καθηγητής Φυσικής
Θανάσης Δρίβας, Καθηγητής Πληροφορικής/

Μία πολύ θετική Ομάδα!

Για ακόμη μία χρονιά, κάπου στα μέσα του Σεπτέμβρη, η πορεία της θετικής ομάδας του Γυμνασίου ξεκίνησε. Δειλά, αλλά με σθένος αντιμετωπίσαμε τα θέματα των περασμένων διαγωνισμών της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρείας. Δυσκολευτήκαμε, απορήσαμε, προσπαθήσαμε και καταφέραμε να περάσουμε όμορφα λύνοντας μαθηματικά προβλήματα. Η συμμετοχή μας στους φετινούς διαγωνισμούς της ΕΜΕ ήταν φυσική συνέπεια!

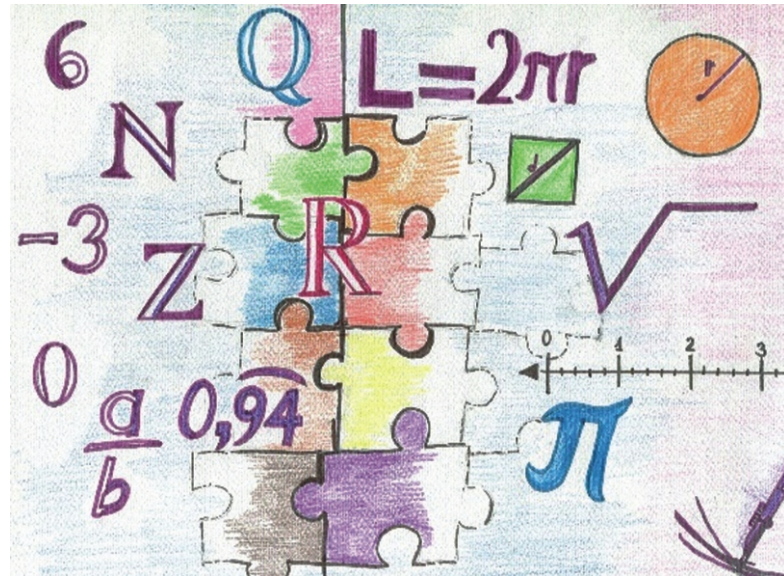
Οι τολμηροί μαθητές μας που δοκίμασαν τις γνώσεις τους και πέρασαν με επιτυχία την πρώτη φάση του διαγωνισμού της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρείας, «Ο Θαλής», στις 11 Νοεμβρίου 2017, ήταν οι εξής. Από τη Β' τάξη του Γυμνασίου ο Παπακωνσταντινόπουλος Χάρης, από την Γ' τάξη του Γυμνασίου ο Γεωργαντάς Παναγιώτης, η Γρίβα Χαρά, ο Δασκαλάκης Αντώνης, η Λαζάρου Μελίνα, ο Τερζής Μάριος κι ο Χαραλαμπίδης Αναστάσης.

Στη θετική ομάδα του Γυμνασίου δεν ξεχνάμε ποτέ τα μέλη της που συνεχίζουν την πορεία τους στο Λύκειο κι έτσι τους αναφέρουμε. Από την Α' τάξη του Λυκείου η Γεωργοστάθη Γεωργία, η Πάνου Άννα και η Φραγκή Σοφία. Από τη Β' τάξη του Λυκείου ο Βαλεράς Όθωνας, ο Ζήσης Κωνσταντίνος, ο Θανόπουλος Δημοσθένης κι ο Χατζηπαντελής Παναγιώτης. Από την Γ' τάξη του Λυκείου η Ζώτου Αφροδίτη Ηλιάνα, ο Μανεάδης Χάρης, ο Τσίγαλος Νίκος κι ο Τσίγαλος Χρήστος.

Στη 2η φάση του διαγωνισμού, «Ο Ευκλείδης», στις 20 Ιανουαρίου 2018, συμμετείχαν οι παραπάνω μαθητές μας με ιδιαίτερη θέρμη και στην 3η φάση, «Ο Αρχιμήδης», το Σάββατο 3 Μαρτίου 2018, προκρίθηκαν οι εξής μαθητές μας. Από το Γυμνάσιο ο Παπακωνσταντινόπουλος Χάρης κι ο Γεωργαντάς Παναγιώτης. Από το Λύκειο η Γεωργοστάθη Γεωργία, ο Θανόπουλος Δημοσθένης, ο Ζήσης Κωνσταντίνος και η Ζώτου Αφροδίτη Ηλιάνα.

Την Κυριακή 4 Μαρτίου 2018, στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, βραβεύτηκαν οι μαθητές μας για την επίδοσή τους στη δεύτερη και στην τρίτη φάση του διαγωνισμού της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρείας, «Ο Ευκλείδης» και «Ο Αρχιμήδης», αντίστοιχα. Πιο συγκεκριμένα, για την επίδοσή τους στον Ευκλείδη βραβεύτηκαν οι εξής μαθητές. Από το Γυμνάσιο ο Παπακωνσταντινόπουλος Χάρης έλαβε το 3ο Βραβείο. Από το Λύκειο η Γεωργοστάθη Γεωργία έλαβε το 3ο Βραβείο και η Ζώτου Αφροδίτη Ηλιάνα κατέκτησε το 3ο Βραβείο. Επισημαίνουμε ότι η χαρά μας συνεχίστηκε!

Από την Ελληνική Μαθηματική Εταιρεία, για την επίδοσή τους στον διαγωνισμό, «Ο Αρχιμήδης», βραβεύτηκαν ο Γεωργαντάς Παναγιώτης, μαθητής της Γ' τάξης του Γυμνασίου, με το χάλκινο μετάλλιο μαθηματικών κι η Αφροδίτη Ηλιάνα Ζώτου, μαθήτρια της Γ' τάξης του Λυκείου, με το

ασημένιο μετάλλιο μαθηματικών.

Θα ήθελα να τονίσω ότι δεν είναι τα βραβεία και τα μετάλλια που μας δίνουν τη χαρά ή που μας κάνουν να θαυμάζουμε αυτά τα παιδιά ως καθηγητές τους. Είναι η αγάπη τους για τα μαθηματικά. Είναι η απόλαυση που βλέπουμε στα πρόσωπά τους όταν λύνουν μία άσκηση. Η προσπάθειά τους να βελτιώνονται συνεχώς.

Θα ήθελα ακόμα να αναφέρω κάποια ακόμη μέλη της Θετικής Ομάδας του Γυμνασίου, την Κλειώ Σκαρπέτη, την Αράπη Μαριάννα, την Κάκια Τερζίδου, την Άννα Κούλλα, τη Μαρία Δελμαδώρου, που κάθε Δευτέρα, παρά την κούραση και τις υποχρεώσεις, διασκεδάζουμε λύνοντας προβλήματα και γρίφους μαζί με τους προαναφερθέντες. Κι αν δεν καταφέραμε «να περάσουμε» στην πρώτη φάση του διαγωνισμού ή αν δε συμμετείχαμε σε κάποιον διαγωνισμό, η προσπάθειά μας δεν ακυρώνεται, η τόλμη μας δεν μετριάζεται και η αγάπη μας για τα μαθηματικά δε στερεύει. Σας θαυμάζουμε και σας ευχαριστούμε όλους, όπως και τα μικρά πρωτάκια μας που προστέθηκαν στην ομάδα μας το τελευταίο χρονικό διάστημα. Καλή τύχη και ευχόμαστε πάντα να τολμάτε και να «αγωνίζεστε» με το μυαλό σας σύμμαχο.

Κλείνοντας, ευχαριστούμε πολύ τον Ανδρέα Μάλλιανη, αριστούχο, δευτεροετή φοιτητή του τμήματος μαθηματικών του ΕΚΠΑ, απόφοιτο του σχολείου μας, με συμμετοχές και διακρίσεις στους μαθηματικούς διαγωνισμούς ως μαθητής, με μέγιστη διάκριση το ασημένιο μετάλλιο μαθηματικών, που στηρίζει τους μαθητές μας και τους εμπνέει μιλώντας τους για τα καθαρά μαθηματικά.

Άννα Γαβριήλ

Συνάντηση με την Άλκη Ζέη

Την Πέμπτη 19 Οκτωβρίου 2017 ήμασταν «καλεσμένοι», αλλά κι υποδεχθήκαμε την αγαπημένη συγγραφέα, την κα Άλκη Ζέη, στον Πολυχώρο των εκδόσεων Μεταίχμιο, σ' έναν γνώριμο χώρο για την ίδια. Όλοι μας τη «συναντήσαμε» πάνω κάτω την ίδια χρονική στιγμή στη ζωή μας, στη μετάβαση από την παιδική μας ηλικία στην προεφηβεία και την εφηβεία.

Τη γνωρίσαμε μέσα από τους ήρωες και τις αφηγήσεις της και στη συνέχεια, διαβάζοντας την αυτοβιογραφία της, εμείς οι μεγαλύτεροι, «Με μολύβι φάμπερ νο2», καταλάβαμε ότι γνωρίζαμε άμεσα την πραγματική ζωή της και τους δικούς της ήρωες. Τον παππού, τον Πέτρο, τις αδελφούλες στο Καπλάνι, τον αγαπημένο Θείο Πλάτωνα.

Λίγο πιο προσωπικά, βλέποντας ντοκιμαντέρ για τη ζωή της νιώθω πάντα γαλήνη κι ηρεμία, κι ας μιλάει για κατοχή, φτώχεια, πείνα, εξορία. Νιώθω πως όλα θα πάνε καλά, κι όχι στο τέλος, αλλά στη φράση «το μυστικό είναι να ζεις τη ζωή σου κάθε στιγμή με τις δυσκολίες και τις ευκολίες που έρχονται». Αρκεί να έχεις το νου σου στη γνώση, στη μάθηση, στη δημιουργία και σ' έναν σκοπό. Αρκεί να έχεις έναν δυο αγαπημένους φίλους και έναν δάσκαλο που σε εμπνέει και πιστεύει σ' εσένα. Αρκεί να έχεις κάποιον να τον ρωτάς κάθε βράδυ «ΕΥ ΠΟ; ΛΥ ΠΟ;» ανεξάρτητα ποια θα είναι η απάντηση. Μέσα από τα βιβλία της έμαθα για την ιστορία της Ελλάδας και της Ευρώπης, που σε καμία περίπτωση δεν είχα κατανοήσει στα σχολικά βιβλία. Η στιγμή που επιλέξαμε να τη συναντήσουμε δεν ήταν καθόλου τυχαία, λοιπόν. Σε λίγες ημέρες θα γιορτάζαμε την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940...

Πώς μπορεί κανείς να μάθει ιστορία ή να «ζήσει» τις ιστορικές στιγμές ενός λαού ή και περισσότερων μέσα από ένα λογοτεχνικό βιβλίο; Πώς η αφήγηση, η ανάγνωση της ζωής των ηρώων ενός βιβλίου θα μας μεταφέρουν σε σημαντικές στιγμές της νεότερης ιστορίας της Ελλάδας και της Ευρώπης; Πώς αισθάνεται κανείς έχοντας ζήσει τόσο σημαντικές στιγμές στην ιστορία της χώρας του και πώς το αντιπαραβάλλει με την Ελλάδα της «κρίσης»; Πόσο εύκολο είναι να γράψεις στο «χαρτί» μία ιστορία για την ιστορία του τόπου σου ή των τόπων σου;

Μία συγγραφέας εφηβικής λογοτεχνίας κι ένας άνθρωπος που δε σταματά να συναντά και να συνομιλεί με μαθητές, παιδιά και δασκάλους είναι η καλύτερη αρχή για να διερευνήσουμε τη σχέση λογοτεχνίας, μυθιστορήματος και ιστορικών γνώσεων. Έχουμε διαβάσει, αν όχι όλα, τα περισσότερα βιβλία της. Σίγουρα, όλοι μαζί τα έχουμε διαβάσει όλα! Γι' αυτό κι όλοι μαζί τη συναντήσαμε.

Κα Άλκη Ζέη, σας ευχαριστούμε πολύ! Κι αν εσείς, συχνά, λέτε: «Ας μην πω σε κανέναν ότι τα χρόνια της κατοχής ήταν τα πιο ευτυχισμένα». Εμείς λέμε: «Ας μην πούμε σε κανέναν ότι θα θέλαμε να ζήσουμε όσα έχετε ζήσει.»

Άννα Γαβριήλ

● **Πότε και πώς πήρατε την απόφαση να αρχίσετε να γράψετε;**

Όταν ήμουν μικρή έβλεπα άλλους να ζωγραφίζουν, άλλους να παίζουν θέατρο, άλλους να τραγουδούν και καθώς εγώ δεν μπορούσα να κάνω τίποτα από αυτά. Είχα μια αδερφή λίγο πιο μεγάλη, η οποία ήταν πολύ φλύαρη και σχεδόν δεν με άφηνε να μιλήσω και η Θεία μου, Διδώ Σωτηρίου, μου είπε ότι τις σκέψεις μου μπορώ να τις γράφω στο χαρτί. Αυτό μου άρεσε πάρα πολύ και άρχισα να γράφω μερικές σκέψεις, ό,τι μου ερχόταν στο μυαλό. Ύστερα στο σχολείο Έγραψα στην αρχή ένα κομματάκι που μπήκε στην εφημερίδα του σχολείου και αργότερα έγραφα έργα για το κουκλοθέατρο του σχολείου. Έτσι, κατάλαβα ότι αυτό ήθελα να κάνω από μικρή και το έκανα.

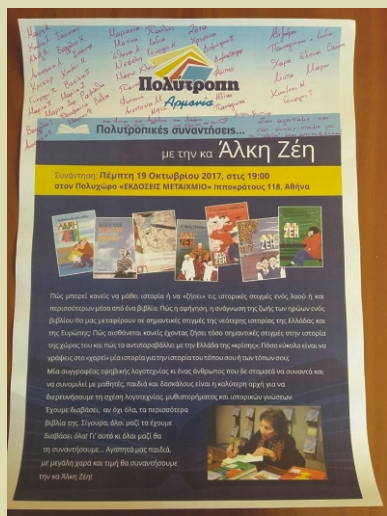
● **Με ποιον από τους ήρωες ταυτίζετε περισσότερο;**

Με όλους τους ήρωες. Όταν γράφω για παράδειγμα τον Πέτρο που είναι 10 χρονών, γίνομαι εκείνο το αγοράκι, αντίστοιχα με την Κωνσταντίνα και τους άλλους ήρωες. Βέβαια, στο καπλάνι της βιτρίνας είμαι εγώ και η αδερφή μου ούτως ή άλλως.

● **Πηγή έμπνευσης σας αποτελούν επίκαιρα θέματα ή φαντάζεστε ;**

Όχι, θέματα δεν φαντάζομαι. Ή είναι θέματα που τα έχω γνωρίσει στο παρελθόν και τα θεωρώ πολύ σημαντικά για τον τόπο μας. Οπότε, πάνω σε αυτά φτιάχνω το μυθιστόρημα ή είναι καυτά θέματα όπως τα ναρκωτικά.

- Υπάρχει κάποια εμπειρία που να σας στιγμάτισε στη ζωή σας;

Πάρα πολλές η κατοχή, ο εμφύλιος, η εξορία καθώς και η φυλακή

- Πώς νιώθετε που τα μυθιστορημάτα σας είναι γνωστά σε τόσο κόσμο;

Λες να νιώθω άσχημα; Μάλλον καλά νιώθω! Μάλιστα, όταν βλέπω ότι το καπλάνι της βιτρίνας που όταν το έγγραφα φανταζόμουν ότι θα τον διαβάσουν μόνο γνωστοί και φίλοι, κυκλοφορεί 60 χρόνια ακόμα καλύτερα.

- Ποιο νομίζετε ότι είναι το πιο επιτυχημένο από όλα σας τα βιβλία;

Τα αγαπάω όλα μου τα βιβλία αλλά κάθε βιβλίο το καθορίζει ο χρόνος, πόσα χρόνια θα ζήσει. Ο χρόνος θα δείξει αν θα διατηρηθούν και αν άλλα θα πάψουν να υπάρχουν. Μέχρι στιγμής περισσότερο έχει ζήσει το καπλάνι της βιτρίνας, αφού εκδόθηκε πρώτο.

- Τι χρειάζεται, κατά τη γνώμη σας, ένας άνθρωπος για να πορευθεί ορθά στη ζωή του;

Με ρωτάς κάτι που δεν έχει απαντήσει ο μεγαλύτερος φιλόσοφος! Να είναι εντάξει με τον εαυτό του και να έχει ένα όνειρο ,να φτιάξει κάτι είτε μεγάλο είτε μικρό. Κάτι άλλο πολύ σπουδαίο είναι να καταλαβαίνει τον άλλον.

Ευχαριστούμε τη μαθήτριά **Μάρω Μπάστα** για την απομαγνητοφώνηση της συνέντευξης.

Τα μαθηματικά μάς πάνε στο θέατρο!

Η αγάπη για τα μαθηματικά μπορεί να μας ωθήσει να λύσουμε πολλές ασκήσεις, να προβληματιστούμε σχετικά με έναν γρίφο, να θαυμάσουμε το σχήμα που μόλις κατασκευάσαμε, να γελάσουμε δυνατά, επειδή καταφέραμε να βρούμε τον άγνωστο x ή να κλάψουμε, επειδή το πρόβλημα απλώς δεν λύνεται! Λέγεται ότι τα μαθηματικά στερούνται συναισθήματος, αλλά όλα τα παραπάνω διαψεύδουν την «κατηγορία». Για όλους εμάς στη θετική ομάδα του γυμνασίου μας, για όλα εκείνα τα παιδιά που αγαπούν τα μαθηματικά, το συναίσθημα κυριαρχεί. Κι είναι αυτό το συναίσθημα, που εχθές, Σάββατο βράδυ που ο μήνας είχε εννιά (Δεκεμβρίου 2017), τα μαθηματικά μάς ταξίδεψαν στον μαγικό κόσμο του θεάτρου. Στον κόσμο που αν κι η λύση ενός προβλήματος μοιάζει μακρινή, ανέφικτη, απροσδιόριστη, υπάρχει ένας «Από μηχανής θεός» που φέρνει την κάθαρση μαζί με τα δάκρυα της αυλαίας.

Η παράσταση που παρακολουθήσαμε με τον τίτλο Proof, του Ντέιβιντ Όμπερν, στο «Από μηχανής Θέατρο» στο κέντρο της Αθήνας αποτελεί μία απόδειξη ότι τα μαθηματικά ξυπνούν τα συναισθήματά μας. Θα μπορούσε η Κάθριν να φροντίζει τον ασθενή πατέρα της, πρώην γιατρό, δικηγόρο ή αγρότη. Θα μπορούσε να μην ήταν μία μαθηματική διάνοια, αλλά τότε οι 1729 ημέρες που η Κάθριν βίωσε την κατάθλιψη νοσταλγώντας τον πατέρα της και τη ζωή που δεν έζησε δε θα είχαν και τόσο σημασία. (1729: ο μικρότερος αριθμός που μπορεί να εκφραστεί ως το άθροισμα 2 κύβων με 2 διαφορετικούς τρόπους)

$$1729 = 1^3 + 12^3$$

$$1729 = 9^3 + 10^3$$

Ένα συγκινητικό έργο για την αμφίδρομη αγάπη πατέρα και κόρης, ένα βαθύ έργο για την απόφαση να ενηλικιωθείς, ένα αισιόδοξο έργο για την αγάπη που δεν τελειώνει ποτέ!

Άννα Γαβριήλ

Από την περιγραφή της παράστασης:

Ένα συγκινητικό έργο για τις κόρες και τους πατεράδες, τη φύση της διάνοιας και τη δύναμη της αγάπης, την αφοσίωση και τη συμπιλίωση με την οικογένεια

νεια αλλά και με ό, τι μας κάνει ξεχωριστούς.«Η Κάθριν ζει με τον πατέρα της Ρόμπερτ, έναν ιδιοφυή αλλά διαταραγμένο διανοητικά μαθηματικό. Η ίδια έχει διακόψει τις πολλά υποσχόμενες σπουδές της κι αφοσιώνεται εξολοκλήρου στη φροντίδα του. Παραμονές των εικοστών έβδομων γενεθλίων της δέχεται στο σπίτι τη μεγαλύτερή της αδελφή Κλερ με την οποία έχει αποξενωθεί και τον Χαλ, παλιό φοιτητή του πατέρα της ο οποίος εργάζεται υπερωριασκά πάνω στα 103 τετράδια με τις σημειώσεις που έχει αφήσει ο σπουδαίος μαθηματικός με την ελπίδα πως θα ανακαλύψει κάποιο σημαντικό υλικό.

Όταν η Κάθριν και ο Χαλ έρθουν κοντά, εκείνη θα του εμπιστευτεί ένα κρυμμένο τετράδιο με την απόδειξη ενός εξαιρετικά σημαντικού μαθηματικού προβλήματος. Κι ενώ ο Χαλ και η Κλερ αναρωτιούνται για την υπογραφή του σημαντικού αυτού εγγράφου, η Κάθριν προσπαθεί να λύσει το πιο αγωνιώδες απ' όλα τα ερωτήματα: άραγε μαζί με το ταλέντο έχει κληρονομήσει και την τρέλα του πατέρα της;»

Το έργο Proof του Ντέιβιντ Όμπερν έχει αποσπάσει τα βραβεία PulitzerPrize for Drama και TonyAward for Best Play το 2001. Το 2005 μεταφέρθηκε στον κινηματογράφο με την Γκουίνεθ Πάλτροου και τον Άντονι Χόπκινς στους κεντρικούς ρόλους ενώ οι παραστάσεις σε Νέα Υόρκη και Λονδίνο γνώρισαν τεράστια επιτυχία με εξαιρετικές διακρίσεις και κριτικές.
<https://amtheater.gr/plays/performance-11.php>

η λογοτεχνική γωνιά των παιδιών

Με αφορμή το διήγημα «Ζητείται Ελπίς» του Αντώνη Σαμαράκη οι μαθητές μπήκαν στη θέση του συγγραφέα και συνέχισαν την ιστορία του δίνοντας τη δική τους εκδοχή για το τέλος της αφήγησης

Πλήρωσε. Βιαστικός, σηκώθηκε, δίπλωσε το χαρτάκι του και το έβαλε στην τσέπη του παλτό του. Ήταν πολύτιμο για αυτόν, ήταν η ύστατη προσπάθεια που έκανε για να ανακτήσει την ελπίδα που είχε χάσει και όπως όλοι είχε ανάγκη για να μπορέσει να επιβιώσει σ' αυτόν τον κόσμο που δεν ανταποκρινόταν στις προσδοκίες των αγωνιστών του Β' παγκοσμίου πολέμου.

Πήρε το δρόμο για τα γραφεία, έστριψε αριστερά, προχώρησε ευθεία και αντίκρισε το επιβλητικό κτήριο, η ψυχολογία του ξαφνικά άλλαξε, κάποιον ένστικτο του έλεγε ότι εκεί θα έβρισκε αυτό που ήθελε και αν όχι εκεί μέσα, σίγουρα χάρη στη βοήθεια αυτού του φορέα κάπου εκεί έξω. Έσπρωξε την πόρτα και μπήκε μέσα..

Οι υπάλληλοι τον κοίταξαν περιέργα. «Θα κατάλαβαν και εκείνοι ότι δεν έχω ελπίς» σκέφτηκε, όπως οι άνθρωποι στο καφενείο και οι περαστικοί πριν λίγη ώρα. Μια υπάλληλος τον ρώτησε πως θα μπορούσε να τον βοηθήσει, δίχως να βγάλει άχνα, έβγαλε το χαρτί από την τσέπη το ξεδίπλωσε προσεκτικά και της το έδωσε. Σιωπή, η γυναίκα διάβασε το χαρτί και τον κοίταξε απορημένη. Τότε το θυμήθηκε δεν είχε πει γιατί το έδωσε. Πριν προλάβει να μιλήσει, η ίδια γυναίκα φωνή με πριν ελαφρώς νευριασμένη αντήχησε στα αυτιά του: «Κύριε μου, εδώ είναι εφημερίδα! Οι μικρές αγγελίες είναι ουσιαστικές, π.χ. Ζητείται σπίτι για τετραμελής οικογένεια, ζητείται υπάλληλος σε καφενείο! Δεν έχουμε χρόνο να ασχολούμαστε με ανούσιες αγγελίες όπως η δική σας, που θα την βρει ο αναγνώστης την ελπίδα;» έλεγε με ύφος βλοσυρό και φανερά ενοχλημένο. Δεν είχε όρεξη να λογομαχήσει οπότε πήρε το χαρτί, έκανε μεταβολή και έφυγε σιωπηλά.

Ο δρόμος για τον σπίτι δεν ήταν μακρύς παρ' όλα αυτά του φάνηκε σαν μια αιωνιότητα. Αναλογιζόταν αυτά που του είχε πει η υπάλληλος μήπως οι άνθρωποι δεν είχαν ανάγκη την ελπίδα ή μήπως όλοι είχαν ελπίδες εκτός από εκείνον; Σχεδόν ασυναίσθητα άφησε το χαρτάκι από το χέρι του και το πήρε ο αέρας...Επιτέλους έφτασε, μπήκε μέσα στο σπίτι, έβγαλε τα ρούχα του, έκανε ένα μπάνιο και ξάπλωσε. Άλλο ένα βράδυ χωρίς ελπίδες, έπρεπε να το συνηθίσει, κατά τα φαινόμενα έτσι θα ήταν η ζωή του από εδώ και πέρα.

Πέντε μέρες αργότερα, είχε πλέον συνηθίσει να ζει χωρίς ελπίδες, όταν ο ταχυδρόμος του χτύπησε την πόρτα, «γράμμα» φώναξε «γράμμα;» απόρησε. Χρόνια είχε να λάβει γράμμα, το μόνο που έφερνε ο ταχυδρόμος ήταν ο λογαριασμός του ρεύματος και του νερού. Το πήρε στα χέρια του, κοίταξε το όνομα του αποστολέα: άγνωστο. Το άνοιξε και διάβασε το σημείωμα.

«Την ώρα που περπατούσα στην κεντρική οδό της πόλης, βρήκα αυτό το χαρτί και αποφάσισα ότι δεν έπρεπε απλά να το πετάξω. Ακούστε να δείτε όσο ο ήλιος ανατέλλει, όσο νέα παιδιά γεννιούνται, όσο τα λουλούδια ανθίζουν, οι άνθρωποι δεν πρέπει να χάνουν την ελπίδα τους. Ακόμα και αν βρεθείς στο μηδέν και δεν έχεις τίποτα, δεν πρέπει να χάσεις την ελπίδα σου, αντιθέτως εκεί είναι που την έχεις ανάγκη, που την χρειάζεσαι για να σε ανεβάσει στην κορυφή. Σε περιόδους της ιστορίας όπως η δική μας για να ανακτήσουμε το χαμένο μεγαλείο μας.»

Όντως, ο άγνωστος είχε απόλυτο δίκαιο. Κάτι ένιωσε μέσα του να γεννιέται, κάτι που του έλεγε ότι όλα θα γίνουν καλά, ίσως να είχε βρει την ελπίδα που έψαχνε...

Μάρω Μπάστα - Γ'2

Καθώς πήγαινε στην εφημερίδα έτσι ώστε να τους πείσει να γράψουν την αγγελία, εκεί ο υπεύθυνος δεν τον άφησε να την εκδώσει. Απεγνωσμένος προσπαθούσε να τον πείσει να το εκδώσουν. Έπειτα από ώρες προσπάθειας ο υπεύθυνος του έκανε το χατίρι και την έγραψε. Πέρασε μια εβδομάδα έπειτα από την έκδοση της αλλά κανείς δεν απαντούσε. Την στιγμή εκείνη όμως που ήταν απογοητευμένος ξαφνικά εμφανίζεται μπροστά του ένας κύριος, ο οποίος τον ρωτάει για την αγγελία αν εκείνος την έγραψε. Καθώς του απαντάει ναι τον διακόπτει και του αναφέρει ότι έχει και εκείνος το ίδιο πρόβλημα, δεν βρίσκει την ελπίδα. Καθώς περπατούν οι δύο τους βρίσκουν στο δρόμο και άλλους ανθρώπους και άλλους που ψάχνουν την ελπίδα. Ξαφνικά μέσα σε λίγες ώρες είχε συσσωρευτεί ένα πλήθος ανθρώπων που ψάχνουν την ελπίδα. Έτσι όλοι κατάλαβαν πως την ελπίδα δεν την βρίσκεις, αλλά την δημιουργείς με σκληρή δουλειά και καταβάλλοντας προσπάθεια. Μέσω αυτής της σκέψης όλοι άρχισαν να προσπαθούν να δουλέψουν σκληρά με μοναδικό στόχο να δημιουργήσουν την " Ελπίδα".

Τέλος, δημιούργησαν έναν οργανισμό που προσπαθούσε να μεταδώσει την ιδέα της σκληρής δουλειάς και της προσπάθειας μέσω των οποίων θα δημιουργηθεί η " Ελπίδα" που θα διαδοθεί σε όλο τον κόσμο.

Παναγιώτης Κόλλιας - Γ'2

Σηκώθηκε από το τραπέζι που καθόταν, με ένα αδιόρατο μα υπαρκτό χαμόγελο να σχηματίζεται στο κατά τ' άλλα σοβαρό πρόσωπό του. Πλήρωσε τον καφέ και βγήκε έξω. Άρχισε να περπατάει, αργά στην αρχή και όλο και πιο γρήγορα στην συνέχεια. Είχε πάρει δύο αποφάσεις: θα εξέδιδε το βιβλίο του και θα δημοσίευε την αγγελία του. Θα έδειχνε στον κόσμο τον πραγματικό χαρακτήρα του, θα ξανακέρδιζε την ελπίδα του που, τόσο βάναυσα, του είχαν στερήσει. Χαμογέλασε, διάπλατα αυτή την φορά. Έστριψε στην γωνία και κατευθύνθηκε προς το σπίτι του. Περπάτησε γρήγορα τα είκοσι μέτρα που τον χώριζαν από την είσοδο, έβγαλε το κλειδί από την τσέπη του σακακιού του, ξεκλείδωσε. Μπήκε στο διαμέρισμα του που βρισκόταν στον τρίτο όροφο. Άνοιξε το δεύτερο συρτάρι του γραφείου και πήρε έναν πάκο από σελίδες που είχαν γραφτεί σε γραφομηχανή. Τις έβαλε πάνω στο γραφείο, στην αριστερή άκρη, άναψε το λαμπατέρ και ξεκίνησε να γράφει.

Δύο ώρες μετά, τελείωσε την αγγελία. Είχε σκεφτεί να γράψει πολλές σελίδες, πολύ επίσημα. Αλλά τελικά αρκέστηκε στις δύο λέξεις που αποτελούσαν και τον τίτλο του μυθιστορήματός του: «Ζητείται Ελπίς». Είχε πολύ ανεπτυγμένη την αίσθηση της ειρωνείας για να την καταλάβει ανάμεσα στο απαισιόδοξο μυθιστόρημα και στην αισιόδοξη αγγελία, Πήγε να ανοίξει την πόρτα με το πρωτότυπο στο ένα χέρι και την αγγελία στο άλλο, σχεδόν αισιόδοξος αλλά και επιφυλακτικός.

Τότε το τηλέφωνο χτύπησε. Δυσοίωνα σχεδόν, σαν η ίδια η συσκευή να ήξερε τι θα επακολουθήσει. Κρύος ιδρώτας τον κατέκλεισε, τον έκανε να θέλει να το αγνοήσει, να φύγει. Γρήγορα εκλογίκευσε αυτό το συναίσθημα, άφησε τα πράγματα κάτω και διέσχισε το ευρύχωρο σαλόνι. Με μια απότομη κίνηση σήκωσε το ακουστικό και ψιθύρισε με ξερό στόμα: «Παρακαλώ...;» Χλόμιασε. Έκλεισε το ακουστικό. Έτρεξε στο γραφείο και πήρε την εφημερίδα. Είδε για άλλη μια φορά την είδηση των δύο αυτοκτονιών. Έψαξε τα στοιχεία του δεύτερου αυτόχειρα. Αυτό που φοβόταν επαληθεύτηκε. Πήγε και πήρε ένα κουτί με σπύρτα, έσκισε την εφημερίδα το κομμάτι που τον ενδιαφέρει τουλάχιστον- πήρε την αγγελία και βγήκε στην βεράντα. Την ξανακοίταξε, μετά την εφημερίδα: ο δεύτερος αυτόχειρας ήταν ενοχλητικά οικείος: ήταν ο πατέρας του. Άναψε το σπύρτο που κρατούσε και έβαλε φωτιά στα δύο χαρτιά. Όταν η λέξη «Ελπίς» άρχισε να χάνεται, πέταξε τα δύο χαρτιά από το μπαλκόνι. Μπήκε μέσα και έκλεισε τα πατζούρια.

Γιάννης Κουτσογιάννης - Γ΄2

Ασφυξία

Το φεγγάρι ολόγιωμο φωτίζει το σκοτεινό ουρανό.

Ησυχία...

Τα μάτια αγρυπνούν,
το μυαλό σε εγρήγορση,
στη ψυχή μου αντάρα.

Συρία...

δυο φιγούρες αγκαλιασμένες θρηνούν,
το χαμό των δικών τους ανθρώπων?
παιδιά μικρά που μεγάλωσαν πρόωρα,
θρηνούν το άδικο αίμα, τους φίλους που μίσησαν,
το τρόπο που φώλιασε μέσα τους, το χαμένο καιρό.

Ελλάδα...

η εικόνα ταξίδεψε γρήγορα,
μεταδόθηκε άμεσα, μας συγκλόνισε,
πέρασε στα ψιλά, λησμονήθηκε.

Ασφυξία...

Το φεγγάρι σκίζει τα σκοτάδια του νου.

Μικρή χώρα η πατρίδα μου,
παραδέρνει από καιρό,
σε αδιέξοδα χρόνια.

Κουρασμένοι οι άνθρωποι γύρω,
αναζητούν την ελπίδα, στη λήθη.
Κλείνουν τα μάτια, κλείνουν τ' αυτιά.
Ασφυξία...

Το φεγγάρι μου γνώφει, χαμογελά στοργικά.

Αναπαύσου, δεν είναι η ώρα, ούτε ο καιρός.
Το ξημέρωμα, οι μάσκες των τεράτων θα πέσουν,
άνεμοι δικαίου θα φυσήξουν,
θα σαρώσουν το ψέμα.

Η μνήμη των προγόνων θα νικήσει τη λήθη
το αίμα των ηρώων ακόμα νωπό,
θα ξυπνήσουν οι άνθρωποι
θα ντυθούν γιορτινά.

Χριστίνα Αχλαδή- Α΄2

η λογοτεχνική γωνιά των παιδιών

Με αφορμή το ποίημα «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι» του Διονύσιου Σολωμού η Ασημίνα διηγείται την κατάσταση που επικρατούσε στο Μεσολόγγι λίγες μέρες πριν την Έξοδο....

Την περίοδο εκείνη τα πράγματα ήταν δύσκολα. Κυριαρχούσαν σκληρές συνθήκες τις οποίες έπρεπε να αντιμετωπίσουμε. Όλοι οι κάτοικοι βρισκόμασταν σε απόγνωση και φοβόμασταν κάθε λεπτό που περνούσε. Είχαμε πολλές ανησυχίες, όπως η κάλυψη διαφόρων αναγκών. Πολλές φορές πεινάσαμε και για μέρες δεν τρώγαμε τίποτα. Παρ' όλα αυτά ήμασταν αισιόδοξοι για μια λαμπρότερη και ειρηνική μέρα.

Οι κακουχίες είναι ακόμα χαραγμένες στη μνήμη μας και αδυνατούμε να τις διαγράψουμε.

Θυμάμαι έντονα κάποιες σκηνές δυστυχίας, αλλά και ελπίδας. Το πρόβλημα της πείνας παρέμενε πάντα πρόβλημα και μας επηρέαζε όλη την ημέρα, καθώς την περνούσαμε αναζητώντας τροφή.

Τις ημέρες που τύχαινε να βρούμε κάτι να φάμε ήμασταν πάντα ευδιάθετοι.

Συγκεκριμένα, όταν είχε ησυχία βγαίναμε καμιά φορά στον δρόμο και παίζαμε. Συχνά απολαμβάναμε την φύση και παρατηρούσαμε τα πουλιά να τρώνε σπόρους. Αυτές οι σκηνές μας προκαλούσαν καμιά φορά ζήλια και συχνά αφήναμε και κανέναν αναστεναγμό.

Αυτές οι σκηνές μας προκαλούσαν καμιά φορά ζήλια και συχνά αφήναμε και κανέναν αναστεναγμό. Αυτές οι μέρες ήταν δύσκολες, ιδιαίτερα όταν είχες άδειο στομάχι.

Ασημίνα Μαστρογιάννη- Γ΄2

Οι μαθήτριες του Β΄3 συνεχίζουν το αφήγημα του Τσέχωφ «Ένας αριθμός».....

Μουρμούρισε μερικά ευχαριστώ και βγήκε. Ένωσε να την διαπερνά ένα ρίγος καθώς συγκινήθηκε. Είχε δίκιο εξάλλου ο εργοδότης της. Κατευθύνθηκε προς την έξοδο. Έβρεχε... Ο μουντός φθινοπωρινός καιρός, σε συνδυασμό με το ψυχρό αεράκι, της προκαλούσε ανατριχίλα.

Όσο περπατούσε, με την μαύρη της ομπρέλα, σκεφτόταν. Μα μαζί με τα από τα μουσκεμένα από τα δάκρυα μάτια της, είχε θολώσει και το μυαλό της. Προσπαθούσε πολύ μα δεν τα κατάφερνε να σκεφτεί όσο καθαρά ήθελε. Οι σκέψεις της, την μετέφεραν χρόνια πίσω. Στα χρόνια που δούλευε ως παιδαγωγός στην οικογένεια Μάρκοβιτς. Στα χρόνια που την εκμεταλλεύονταν σε μέγιστο βαθμό για τις υπηρεσίες που προσέφερε.

Το μυαλό της έτρεχε σ' ένα συγκεκριμένο πρωινό. Παρόλο που δεν ήθελε να επαναφέρει στην μνήμη της εκείνες τις στιγμές, δεν μπόρεσε να ελέγξει τις εικόνες που έρχονταν στο μυαλό της. «Ήταν ένα ηλιόλουστο πρωινό του Μάρτη, όταν πήρα τα παιδιά της οικογένειας για περίπατο στο δάσος. Αχ, εκείνα τα παιδιά! Κακομαθημένα! Όχι μόνο αγενή, αλλά και προσβλητικά, κάτι που συνέβαλε άμεσα στην κακομεταχείρισή μου από τους γονείς τους.

Εκείνο το πρωινό, λοιπόν, καθώς τα παιδιά έτρεχαν στο δάσος, ο Ιβάν, το μεγαλύτερο παιδί σκόνταψε, έπεσε και χτύπησε άσχημα το πόδι του. Αμέσως έσπευσα να τον βοηθήσω μα με μια απότομη κίνησή του τον πόνεσα. Αφού το δάσος ήταν δίπλα στο σπίτι, οι φωνές του μικρού ακούστηκαν και έτσι ο κύριος Μάρκοβιτς κατευθύνθηκε προς το μέρος μας. Τα παιδιά τον έκαναν να καταλάβει ότι εγώ ευθυνόμουν για το γεγονός. Ισχυρίστηκαν ότι τον είχα παραμελήσει και έτσι χτύπησε.

Αυτό αποτέλεσε την αιτία που με έδιωξαν από το σπίτι. Και όχι μόνο με έδιωξαν, αλλά δεν ανταμείφθηκα για την συνολική προσφορά μου. Δεν διαμαρτυρήθηκα. Άλλωστε τι μπορούσα να κάνω;»

Το ερώτημα αυτό το απάντησα σήμερα, χάρη στον εργοδότη μου. Αποφάσισα να αλλάξω νοοτροπία και να υψώνω το ανάστημά μου απέναντι σε κάθε είδους εκμετάλλευση. Δεν είμαι πλέον εκείνο το άβουλο ον! Μια παχιά σταγόνα βροχής, που έπεσε το πρόσωπό της, την επανάφερε στην πραγματικότητα.

Μάρω Κατσαμάκου- Κλειώ Σκαρπέτη - Β΄3

«Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ»

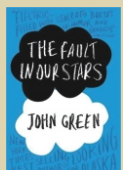
Άλκη Ζέη

Η ιστορία διαδραματίζεται την εποχή που οι Ιταλοί εισέβαλαν στην Ελλάδα. Συγκεκριμένα στην Αθήνα, όταν εισέβαλαν οι Ιταλοί ξέσπασε μεγάλη ταραχή. Σ'ένα σπίτι, ζούσε ένα παιδί, ο Πέτρος, ο οποίος στην αρχή ήταν πολύ τρομαγμένος, ενώ μετά, άρχισε να βλέπει τον πόλεμο, όχι ως τραγικό γεγονός, αλλά ως ένα αντιστασιακό παιχνίδι, από το οποίο εκείνος με τους φίλους του κοροϊδεύουν τους Ιταλούς στρατιώτες. Κατά τη διάρκεια του πολέμου πέθαναν δύο αγαπημένοι φίλοι του Πέτρου, η Δροσούλα δέχτηκε μια σφαίρα από έναν Ιταλό στρατιώτη, ενώ ο Σωτήρης δέχτηκε και αυτός μια σφαίρα, ενώ κυνηγούσε έναν Γερμανό. Το βιβλίο αυτό τελειώνει, με την εικόνα του Πέτρου μεγάλου πια, να έχει τελειώσει η κατοχή, και να βρίσκεται σε βόλτα με τους φίλους του.

ΑΠΟ ΤΟ ΤΜΗΜΑ Β'3

«The fault in our stars»

JOHN GREEN

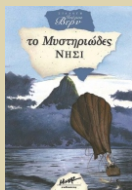
Το βιβλίο αναφέρεται σε μια περιπέτεια δύο εφήβων, της Χέιζελ και του Ογκάστους, οι οποίοι πάσχουν από καρκίνο. Οι περιπέτειές τους ξεκινούν μετά την απρόβλεπτη συνάντησή τους σε μια ομάδα υποστήριξης για παιδιά με καρκίνο.

Αυτό που τους έφερε πραγματικά κοντά ήταν τα αναπάντητα ερωτήματα ενός βιβλίου τα οποία θέλησαν να προσπαθήσουν μαζί να τα απαντήσουν. Κατέληξαν λοιπόν στο Άμστερνταμ αναζητώντας τον συγγραφέα, για να τους δώσει απαντήσεις στα ερωτήματα από το βιβλίο το οποίο και οι δύο αγάπησαν. Τα πράγματα εκεί όμως δεν ήταν όπως τα φαντάζονταν, καθώς υπήρχαν συνεχώς ανατροπές.

Από το Τμήμα Γ'2

«Το Μυστηριώδες Νησί»

Ιούλιος Βερν

Το βιβλίο «Μυστηριώδες Νησί» κάνει αναφορά στην περιπέτεια πέντε ηρώων πάνω σε ένα νησί στο οποίο ναυάγησαν. Εν καιρώ πολέμου, συναντήθηκαν εντελώς τυχαία σε μια μικρή πόλη και αποφάσισαν να δραπέτεύσουν με ένα στρατιωτικό αερόστατο όπου βρήκαν.

Η τύχη τους τους έφερε σε ένα άγνωστο μέρος από όπου και ξεκίνησε όλη η περιπέτεια. Ξεκινώντας με πολλές εξερευνήσεις και αρκετή δουλειά κατάφεραν να μετατρέψουν το νησί σε σπίτι τους. Πάντα όμως, πίσω από όλη αυτήν την ιστορία, υπήρχε κάποια μυστήρια δύναμη όπου βοηθούσε τους πέντε συντρόφους να προχωρήσουν όταν βρίσκονταν σε αδιέξοδο ή σε μεγάλο κίνδυνο. Στην αρχή, οι άνθρωποι θεωρούσαν τα όσα συνέβαιναν συμπτώσεις, αλλά μετά άρχισε να τους απασχολεί λίγο περισσότερο το θέμα και προσπαθούσαν επίμονα να ανακαλύψουν αυτή τη δύναμη, ώσπου αυτή τους καθοδήγησε σε εκείνη και η ιστορία έλαβε εντελώς διαφορετικές διαστάσεις.

ΑΛΙΦΡΑΓΚΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ- ΧΟΝΔΡΟΣ ΗΛΙΑΣ- ΚΡΑΝΙΩΤΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ- ΡΙΖΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ (ΤΜΗΜΑ Β'3)

Let's get
cooking

ΜΑΦΙΝΣ ΜΕ ΜΠΑΝΑΝΑ ΚΑΙ ΣΟΚΟΛΑΤΑ

ΥΛΙΚΑ

- 2 αυγά
- 125 γραμμάρια βούτυρο λιωμένο
- 4 ώριμες μπανάνες λιωμένες
- 190 γραμμάρια αλεύρι που φουσκώνει
- 150 γραμμάρια ζάχαρη
- 1/2 κουτάλι του γλυκού κανέλα
- 70 γραμμάρια δάκρυα σοκολάτας

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ

- Προθερμαίνουμε τον φούρνο στους 180 C στον αέρα.
- Σ' ένα μεγάλο μπολ ανακατεύουμε με το σύρμα χειρός τα αυγά με το λιωμένο βούτυρο μέχρι να ομοιογενοποιηθεί το μείγμα.
- Προσθέτουμε στο τέλος τις μπανάνες και ανακατεύουμε καλά και αυτές με το σύρμα.
- Σ' ένα άλλο μπολ βάζουμε το αλεύρι κοσκινισμένο, την ζάχαρη, την κανέλα και ανακατεύουμε.
- Ρίχνουμε το μείγμα του αλευριού μέσα στο μείγμα των υγρών και ανακατεύουμε ελαφρά με ένα κουτάλι μέχρι να γίνει ένα ομοιογενοποιημένο μείγμα. Προσθέτουμε και τα δάκρυα σοκολάτας και ανακατεύουμε ελαφρά.
- Ρίχνουμε το μείγμα σε φαρμάκια για μάφινς στα οποία έχουμε τοποθετήσει τα ειδικά χαρτάκια.
- Ψήνουμε για 25-30 λεπτά.
- Μόλις είναι έτοιμα τα αφήνουμε για 5 λεπτά πάνω στη σχάρα να κρυώσουν.

ΣΕΡΒΙΟΥΜΕ ΑΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΜΕ ΓΙΑΟΥΡΤΙ
ΜΕΛΙ ΚΑΙ ΚΑΡΥΔΙΑ!!!

Χρήστος Κουλούρης - Α'2

Ο κόσμος του κινηματογράφου

Ο κόσμος του κινηματογράφου είναι συναρπαστικός και η ψυχαγωγία που προσφέρει είναι πολύπλευρη. Ο κινηματογράφος αποτελεί μια ιδιαίτερη και σύνθετη μορφή τέχνης. Δεν είναι άμεσος, όπως το θέατρο, αλλά είναι ζωντανός και εξίσου βιωματικός. Νιώθει κανείς την απόλαυση της φωτογραφίας και της μουσικής. Απολαμβάνει την τέχνη των ηθοποιών και της σκηνοθεσίας. Συναρπάζεται από τις απεριόριστες τεχνολογικές δυνατότητες που αξιοποιούνται για να γίνει ένα θέμα εντυπωσιακό.

Οι σκηνές μιας ταινίας διαδραματίζονται σε διάφορα μέρη και τόπους. Οπότε ο κινηματογράφος έχει τη δυνατότητα να ταξιδεύει τον θεατή. Αλλά το πιο συναρπαστικό από όλα είναι οι ειδικές τεχνολογικές δυνατότητες οι οποίες έχουν την ικανότητα να μεταφέρουν τον θεατή σε έναν εξωπραγματικό κόσμο εξάπτοντας την φαντασία του. Με αυτόν τον τρόπο ξεφεύγεις από την καθημερινότητα και την ρουτίνα. Ένα ακόμα θετικό είναι ότι μπορεί να δει κάποιος το αγαπημένο του έργο όσες φορές επιθυμεί, ακόμα και στο σπίτι του μόνος του ή με φίλους του.

Ο κινηματογράφος είναι ένας φανταστικός φίλος που σε βοηθάει να χαλαρώνεις, σε κάνει να ταξιδεύεις και σου δίνει την δυνατότητα να ζεις φανταστικές εμπειρίες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΣΧΟΣ - Α΄3

Θάρρος ή Αλήθεια

Παραγωγή: Αμερικανική

Σκηνοθεσία: Χένρι Τζουστ, Άριελ Σούλμαν

Πρωταγωνιστούν: Ντέιβ Φράνκο, Εμα Ρόμπερτς, Τζούλιετ Λιούις, Εμι Μιντ.

ΥΠΟΘΕΣΗ: Η Βίνους είναι μια απλή επιμελής μαθήτρια Λυκείου που ζει στο περιθώριο. Όλα αυτά μέχρι την ημέρα που θα ανακαλύψει το διαδικτυακό reality παιχνίδι Nerve(παρόμοιο με τη μπλε φάλαινα). Το παιχνίδι την ρωτάει: είσαι παίχτης ή θεατής; Εκείνη αποφασίζει να γίνει Παίχτης κάτι που αρχικά μοιάζει πολύ διασκεδαστικό και αβλαβές. Η αδρεναλίνη εκτοξεύεται στα ύψη

και το παιχνίδι όσο προχωράει γίνεται ολοένα και πιο δύσκολο μέχρι που αρχίζει να παίρνει άσχημη τροπή. Η Βίνους και ο συμπαίκτης της Ίαν έχουν έναν και μοναδικό τρόπο να ξεφύγουν: να κερδίσουν και να σταματήσουν μία και καλή αυτό το παιχνίδι.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΡΙΤΙΚΕΣ

Μπορεί κανείς να την παρακολουθήσει με ενδιαφέρον ειδικά στο πρώτο μέρος και σε αυτό δεν μπορούμε να πούμε το αντίθετο. Η κεντρική ιδέα πραγματικά θα μπορούσε να αποτελέσει οδηγό για κάτι πολύ έξυπνο, αλλά και παράλληλα μια σατιρική ταινία, σχετικά με τα Social Media και γενικότερα το Internet

Το Nerve είναι μία ταινία εξωπραγματική με τεράστιο ηθικό δίδαγμα για τον εθισμό με τα διαδικτυακά παιχνίδια. Ενώ είναι μία ταινία περιπέτειας είναι παράλληλα και όσο θα έπρεπε κωμική. Αξίζει να τη δει κανείς και σίγουρα δε θα την ξεχάσει.

Η ταινία αυτή είναι από τις καλύτερες που έχουν βγει. Κατάλληλη για εφήβους και μπορεί να τους αλλάξει προς το καλύτερο τη γνώμη για τα παιχνίδια στο Internet.

Μέσα από αυτή την ταινία μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε ότι τα ηλεκτρονικά παιχνίδια μπορούν να προκαλέσουν πολλά προβλήματα, αλλά και δίνοντας κανείς προσωπικές πληροφορίες να σε εκμεταλλευτούν

Ασπασία Ταμπάκη - Θεοφανία Ταμπουράκη - Στεφάνια Χατζηκυριάκου-

Το θαύμα

Η αγαπημένη μου ταινία είναι «Το θαύμα». Είναι μια ταινία βασισμένη σε μια αληθινή ιστορία. Πρόκειται για ένα αγόρι γύρω στα 11-12 χρόνων. Τον Αύγουστο Πούλμαν ή όπως τον αποκαλούσαν χαϊδευτικά « Όγκι». Ο Όγκι γεννήθηκε με πρόβλημα το οποίο τον ανάγκασε να κάνει 27 εγχειρήσεις, για να ακούει χωρίς ακουστικό, να μπορεί να βλέπει και κάποιες, για να βελτιωθεί η όψη του προσώπου του. Όμως, ποτέ δεν μπόρεσε να γίνει, όπως τους άλλους.

Στην Α΄ γυμνασίου πάει για πρώτη φορά σχολείο. Εκεί αντιμετωπίζει άσχημες συμπεριφορές και καταστάσεις. Μια παρέα παιδιών του ασκεί bullying και συνεχώς τον κοροϊδεύουν. Μια σειρά από πολλές παρεξηγήσεις και περιπέτειες οδηγούν στο αίσιο τέλος αυτής της ταινίας. Ο Όγκι είναι πια αποδεκτός από όλα τα παιδιά έτσι όπως είναι.

Η ταινία αυτή είναι συγκινητική όμως κρύβει ένα νόημα. Η συγκεκριμένη ταινία είναι καθρέφτης της σημερινής μας κοινωνίας, καθώς έτσι αντιμετωπίζουμε κι εμείς αυτούς τους ανθρώπους. Μου άρεσε πολύ και με συγκίνησε ο τρόπος με τον οποίο ο Όγκι κέρδισε την φιλία των παιδιών και ξεπέρασε το πρόβλημα του.

...όπως του είπε η αδερφή του στην ταινία « Δεν μπορείς να είσαι σαν τους άλλους ...όταν έχεις γεννηθεί, για να ξεχωρίσεις».

Ιωάννα Στρογγυλούδη- Α΄3

Project Almanac

Η ταινία αναφέρεται σε μια χρονομηχανή. Είχε δημιουργηθεί από τον πατέρα του πρωταγωνιστή. Έφυγε από τη ζωή του παιδιού του σε μικρή ηλικία και πιο συγκεκριμένα στα γενέθλια του. Έκρυψε, όμως, μια κάμερα και την χρονομηχανή κάτω από το πάτωμα.

Μετά από κάποια χρόνια, το παιδί ανακάλυψε την κάμερα και είδε τον εαυτό του. Έτσι, ανακάλυψε ότι είχε μια χρόνο μηχανή. Άρχισε να την ψάχνει ...

Με τους φίλους του πειραματίζονταν με αυτή με μικρές και μεγάλες μπαταρίες. Όμως, σε μια προσπάθεια εξερεύνησής της έκλεισαν τα φώτα. Εκείνη τη στιγμή, έξω, στο δρόμο, γινόταν ένα πάρτι. Ένα αυτοκίνητο τραυμάτισε τον πιλότο που «θα οδηγούσε» μια ομάδα στον τελικό ενός πρωταθλήματος. Τα παιδιά δεν κατάλαβαν ότι προκάλεσαν αυτό το ατύχημα. Συνέχιζαν να πειραματίζονται και έκαναν και κάποια πράγματα που τους ευχαριστούσαν πολύ. Μέχρι τη στιγμή που έμαθαν πως το αεροπλάνο που μετέφερε την ομάδα του μπασκετ συνετρίβη. Ο πιλότος, που ήταν στην θέση του χτυπημένου δεν ήξερε πώς να χειρίζεται καλά ένα τέτοιο αεροπλάνο και προκάλεσε την συντριβή του. Ένας από την παρέα γύρισε πίσω τον χρόνο, για να λύσει το πρόβλημα καίγοντας την χρονομηχανή. Όμως, οι υπόλοιποι νευρίασαν, γιατί είχαν υποσχεθεί πως θα γύρναν, κάθε φορά, μαζί τον χρόνο. Στο τέλος, κατάλαβαν όμως τι καλό έκανε έτσι τον συγχώρησαν. Είναι μια από τις αγαπημένες μου ταινίες και σας τη συνιστώ ανεπιφύλακτα.

Παναγόπουλος Βασίλης - Α'3

Πολυτεχνίτης και ερημοσπίτης

Ελληνική ταινία-κωμωδία έτους 1963 σε σκηνοθεσία Αλέκου Σακελλάριου.

Πρόκειται για την αφήγηση με ιδιαίτερο κωμικό τρόπο της ιστορίας του Θανάση Μπιρμπίλη (ηθοποιός Θανάσης Βέγγος), ενός γκαφατζή άνδρα της επαρχίας ο οποίος έρχεται για πρώτη φορά στην Αθήνα, για να αναζητήσει οποιαδήποτε εργασία και να ζήσει μια διαφορετική ζωή από αυτή που συνήθιζε έως τότε, αλλά δεν τα καταφέρνει λόγω της αφέλειας του και της νοοτροπίας του.

Έτσι, μπλέκει σε διάφορες κωμικοτραγικές καταστάσεις με άφθονες δόσεις γέλιου μέσα από την ενσάρκωση διάφορων επαγγελμάτων. Κάπως έτσι ξεκινάει η ιστορία του Θανάση στην χώρα των επαγγελμάτων.

Ας αρχίσουμε λοιπόν...

Ο Θανάσης, συστημένος από κάποιον βουλευτή Θόδωρο Μπακατσουλάρα, πηγαίνει στο εστιατόριο <<Η Αλικαρνασός>> όπου βρίσκει τον κ.Μπούρμπουρη, ιδιοκτήτη αυτής και τον ενημερώνει σχετικά με την εργασία που θα εκτελέσει. Του ανατίθεται ο ρόλος του σερβιτόρου ο οποίος πρέπει με προθυμία και ευγένεια να εξυπηρετεί τον οποιοδήποτε πελάτη. Την ίδια στιγμή οι πελάτες με τις παραξενιές τους, αρχίζουν να

έρχονται στο εστιατόριο. Ακολουθούν διάλογοι με έξυπνες ατάκες που προκαλούν πολύ γέλιο!!!!Τελικά ο Θανάσης εκνευρίζεται και χάνει την ψυχραιμία του με ένα παιδάκι, αφού του φέρνει το πιάτο με το φαγητό στο κεφάλι με συνέπεια ο ιδιοκτήτης και οι λοιποί θαμώνες να τον διώχνουν με τις κλοτσιές από το μαγαζί...

Στη συνέχεια, βρίσκει δουλειά ως διαιτητής σε αγώνα πυγμαχίας, όπου καλείται να βοηθήσει τον συμπατριώτη του Τρύφωνα, να κερδίσει πάση θυσία τον πιο ισχυρό πυγμάχο. Ο Τρύφωνας, με το παραμικρό πέφτει στο έδαφος, αλλά ο Θανάσης δεν μετράει σωστά μέχρι το 10 και καθυστερεί. Αυτό γίνεται πολλές φορές ώσπου ο αντίπαλος του με μια τρικλοποδιά πέφτει τυχαία στο έδαφος και ο Θανάσης μετράει <<12345+5 δέκα>>, ανακηρύσσοντας νικητή τον πατριώτη του!!!! Όλο το γήπεδο κυνηγάει πλέον τον Θανάση για να τον χτυπήσει...

Κατόπιν βρίσκει δουλειά ως φωτογράφος. Ούτε εκεί τα καταφέρνει καλά αφού πάντα βγάζει λιγότερους στις φωτογραφίες. Κάτι ανάλογο έκανε και με μια οικογένεια. Ενώ η τριμελής οικογένεια είχε βγάλει φωτογραφία όταν πήγε να τις πάρει ο πατέρας, ο Θανάσης του έδωσε μια έτοιμη φωτογραφία από άλλη οικογένεια με τρία άτομα!!!! Καμία τύχη ο Θανάσης, το έκλεισε το φωτογραφείο....

Μετά δοκίμασε την τύχη του σε φαρμακείο, με ολέθρια αποτελέσματα... Γεροντάκι ήρθε με έντονους πόνους στο σώμα του κ έφυγε μοτοσυκλέτα!!! Έφτιαχνε φάρμακα με δική του συνταγή για να γίνει καλά ο κόσμος..... Πολύ γέλιο!!!

Ακολουθώντας, έγινε αστυνομικός όπου και εκεί μετά από πολλές γκάφες κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του, τον έδιωξαν με τις κλωτσιές!!!!

Τελικά, επέστρεψε στο χωριό του και ασχολήθηκε με τα χωράφια του και τον γαιδαράκο του, αφήνοντας πίσω τη μεγάλη ζωή της Αθήνας...

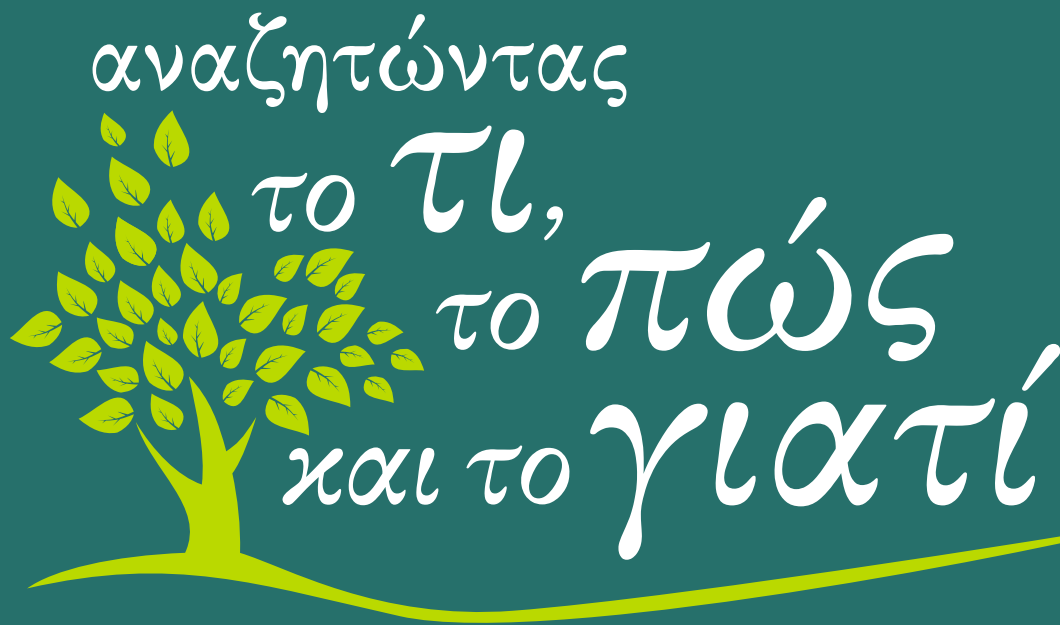
Μαρία Πελοπίδα - Α'3

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΠΟΛΥΤΡΟΠΗ ΑΡΜΟΝΙΑ

2ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

στις τρεις βαθμίδες της εκπαίδευσης

9,10 & 11 ΜΑΡΤΙΟΥ 2018

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΕΛΦΩΝ - Ε.Π.Κε.Δ.

Έγκριση ΥΠΠΕΘ: 218780/Δ2/12-12-2017

Πληροφορίες: Εκπαιδευτήρια Πολύτροπη Αρμονία

Τηλέφωνο: 210 5820097, Φαξ: 210 5820451

Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο: lykeiopa@otenet.gr και synedrio@politropiarmonia.gr